XXVI. évfolyam 11. szám Ára: 1,80 Ft 1970. március 12.

Baldzs-Piri Balázs rajza

DUETT — **Uraim! Igyekezzenek összhangban játszani!...**

KEDVES LUDAS!

KI NEM HAGYJA DOLGOZNI AZ IKV-T?

Tegnap délután az SZTK által nekem rendelt körzeti orvos, dr. Geiringer Gyula (II., Szilágyi Erzsébet fasor 45.) rendelőjében ültem. Épp a receptet írta, amikor a telefonhoz hívták.

— Bocsánat — mondta és elsietett.

A másik szobából hallatszott, amint valakit nyugtat és megígéri, hogy rendelés után azonnal elmegy hozzá.

— Mit szólt volna ez a szerencsétlen, ha én is azt mondom neki, amit tegnapelőtt reggel nekem mondott az IKV vezetőnője? — kérdezi tőlem, miközben visszaül az asztalához.

Érdeklődésemre elmesélte a következő „kórtörténetet".

1969 tavaszán a legfelső emeleten levő lakása majdnem teljes egészében beázott. Ezt azonnal bejelentette, és a tetőt kijavították. Nem is volt semmi baj a mennyezettel, a nyári szárazság idején. Ám ahogy

bekövetkezett az őszi esőzés, az egyik szoba ismét beázott. Bejelentette, ismét megcsinálták. Újra nyugalma volt néhány hónapig, mígnem február harmadik hetében az egy év alatt két ízben kijavított tető ismét beázott, de úgy, hogy a beömlő csapadék fogadására a lakás minden edényét mozgósítani kellett.

Ezt követően ment le a doktor a házban levő IKV II/6-os kirendeltségébe, ahol a vezetőnő így fogadta:

— Rettenetes, nem hagyják dolgozni az embert! Ön ma már a harmadik bejelentő.

Ebből a hiteles beszámolóból végre megértettem, miért az a sok panasz az IKV munkája ellen.

Hogyan dolgozzon szegény, ha nem hagyják?!

S. L.

KÖSZÖNJÜK, DE MÁR ELÉG!

Osztálytársaim nevében is köszönöm, hogy levelemet leközölték a Ludasban, segítségükkel végre sikerült hozzájutnunk a rég óhajtott fizikakönyvekhez. De nagyon kérem, írják meg azt is, hogy még mindig érkeznek hozzánk a könyvek az ország minden részéből a Ludas olvasóitól, iskolánk nem győzi visszaküldeni azokat. Köszönjük a kedves feladók segítőkész fáradozását, de most már mindenkinek van fizikakönyve, nem kérünk többet!

Kővágó József
Baja, III. Béla Gimnázium

FÜST ÉS KOROM

A Szinyei Merse utca 4. szám alatt levő MÁV Szálloda kéménye úgy füstöl, mint egy hőerőmű kazánja. Szinte a nap minden percében ontja a kormos-gázos füstöt, szennyezi a környék levegőjét és lehetetlenné teszi a közelben levő lakásokban a szellőztetést. Hiszen ha csak résnyire nyitjuk is az ablakot, már tódul be rajta a füst.

Úgy tudjuk, már több ízben róttak ki emiatt szabálysértési bírságot a MÁV-ra, de ez úgy látszik, nem segít. Hathatósabb intézkedéseket várunk, mielőbb:

Köröndi lakók

CSAK RÖVIDEN!

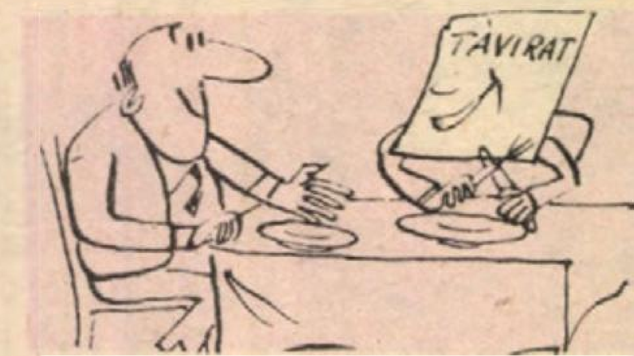
Júliusban vettünk egy gyerekágyat a Nagykörúton, a gyermekbútor-szaküzletben. A legnagyobbat és a legdrágábbat választottuk, mégis pórul jártunk vele. Nagyon nyers lehetett még a fa, amikor az ágyacskát kiszabták belőle, s ahogy kezdett kiszáradni, egyre „lötyögősebbé" vált, és bár a férjem több helyen is megerősítette, az ágy a minap összeroskadt a gyerek alatt. Még szerencse, hogy az ijedségen kívül nagyobb baja nem történt. De ez csak a véletlenen múlott! Jó lenne, ha az ilyen kellemetlen meglepetésektől megkímélne bennünket a bútoripar!

Villányi Gyuláné
Budapest

Vacsoravendéget vártunk az egyik nap, de nem érkezett meg. Harmadnap kaptunk tőle egy disztáviratot, amelyben — betegségére hivatkozva — lemondta a vacsorát. Kiderült, hogy vendégünk idejében feladta a táviratot, de a postának 51 óra kellett ahhoz, hogy a VII. kerületből a IV. kerületbe, Újpestre eljuttassa azt. Azt hiszem, ezt a lassúsági rekordot nehéz lesz megdönteni!

Gáspár Ferenc
Bp. IV.. Baross u. 69—71.

A 2-es busz megállóját áthelyezték a Krisztina körúti posta elé, a régi megállónál levő ház tatarozása miatt. Innen viszont nagyon körülményesen lehet megközelíteni a 12-es és a 84-es autóbusz megállóját. Hosszú és fárasztó utat kell megtenniök a reggeli és az esti csúcsforgalomban azoknak, akiknek itt kell átszállniok. Az a kérésünk, hogy tegyék a megállót a Moszkva tér sarkára, s akkor ezt a mindennapos tortúrát elkerülhetnénk.

Hidasi Ferencné
és a 21-es busz többi utasai

A budakeszi postahivatal szűk, keskeny, korszerűtlen. Ha három ügyfél bemegy, a negyedik már nem fér be a helyiségbe, az utcán kell várakoznia hóban, szélben, esőben. Budakeszi most emelkedett a nagyközség rangjára. Jó lenne, ha kaphatnánk végre egy ehhez a „ranghoz" méltó, korszerű postahivatalt is!

Padányi Lajos
Budakeszi

A pesterzsébeti sós-jódos gyógyfürdőt tavaly tavasszal bezárták, renoválás miatt. Többször ígérték már azóta, hogy hamarosan újból megnyílik a fürdő, de csak nem teljesedett be az ígéret. Pedig nekünk, beteg embereknek nagyon hiányzik már a gyógyító víz!

Horváth Ferencné
Budapest

CÍMEK ÉS CÍMZETTEK

Február 19-i számunkban közöltünk egy újságcímkét, melynek tanúsága szerint egyik vidéki olvasónk „Szabó Imre élőbaromfi" titulussal kapja újságját a postától.

A Posta Központi Hírlap Iroda hozzánk küldött levelében azzal magyarázta a bizonyítványát, hogy a szóban forgó lap, a KISOSZ Értesítő címiratait nem a posta, hanem a kiadóhivatal szövegezi, és azon a PKHI nem változtathat. Cikkünk nyomán azonban átírtak a kiadóhivatalnak, és kérték, gondosabban szövegezzék a címkéket, mert nem Szabó Imre az egyetlen, akit ilyen sértő titulussal láttak el.

Állításuk bizonyítására mellékeltek egy címlistát is, amelyben ilyenek szerepelnek:

Török Ferencné pattogatott kukorica
Szabó Ferencné rövidáru
ö. Bodnár Pálné használt cikk

Nem értem, persze, miért nem áll jogában a postának korrigálni az ilyen nyilvánvaló (engedelmet kérek!) szamárságokat?! Vagy ha tényleg nem teheti meg a saját hatáskörében, miért nem kérte már korábban a KISOSZ Értesítő kiadóhivatalától a címek módosítását?

Ez talány a számomra. Mint ahogy talány az is, kinek köszönheti egyik pesti olvasónk, az Utasellátó Vállalat egyik üzletvezetője, hogy rádiószámláját ilyen címzéssel látja el a posta:

Szabó László
várkapitány
BP. II
Csévi u.1
III
65-a

Egyszer valaki virágos jókedvében kitalálta, leírta ezt a badarságot, s azóta nem szúrt szemet senkinek, hogy ez csak ízetlen tréfa lehet, hiszen a várkapitányság (tudtommal, legalábbis) kihalt szakma már Magyarországon...

E cikkecske alá nem is merem odaírni a teljes nevemet, nehogy bosszúból ezentúl erényövkészítőnek, zsoldosvezérnek, hoppmesternek, netán udvari bolondnak titulálják előfizetett lapjaim címkéin...

(r.)

A CÍMZETT VÁLASZOL

Szóvá tették az olvasók hogy a 37-es villamosok nagyon zsúfoltak. Ennek az az oka, hogy a régi, háromkocsis szerelvényeket ki kellett selejtezni, s helyettük csak két kocsiból álló szerelvényeket tudtunk beállítani erre a vonalra. Sűrűbben indítjuk viszont a járatokat, ezzel ellensúlyozzuk azt, hogy a szerelvények rövidebbek. Áprilistól még két ikerszerelvényt szándékozunk beállítani erre a vonalra, akkor remélhetőleg megszűnik a zsúfoltság a 37-es villamosokon.

Budapesti Közlekedési V.

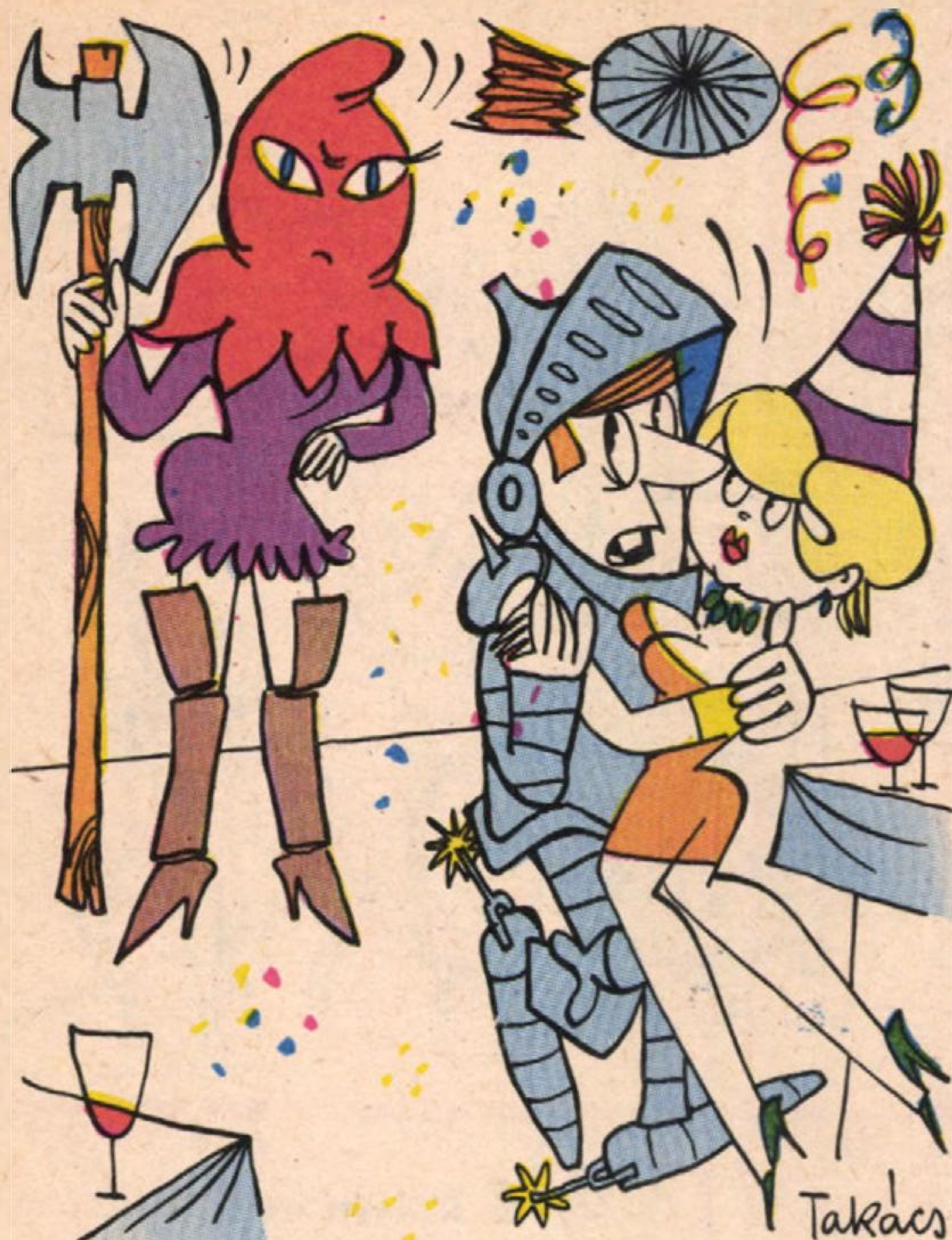
Lits József olvasójuk panaszt tett amiatt, hogy a nálunk vásárolt férfiing gallérja a mosásban elszíneződött. A panaszt megvizsgáltuk, jogosnak találtuk, vásárlónkat teljes mértékben kártalanítottuk.

Szolnok megyei Iparcikk Kisker. V.

Hercegszántói utasaink panaszát, amellyel a Ludas is foglalkozott, orvosoltuk: februártól hat új járatot közlekedtetünk a Baja—Hercegszántó—Hóduna vonalon.

9. sz. Autóközlekedési V. Kecskemét

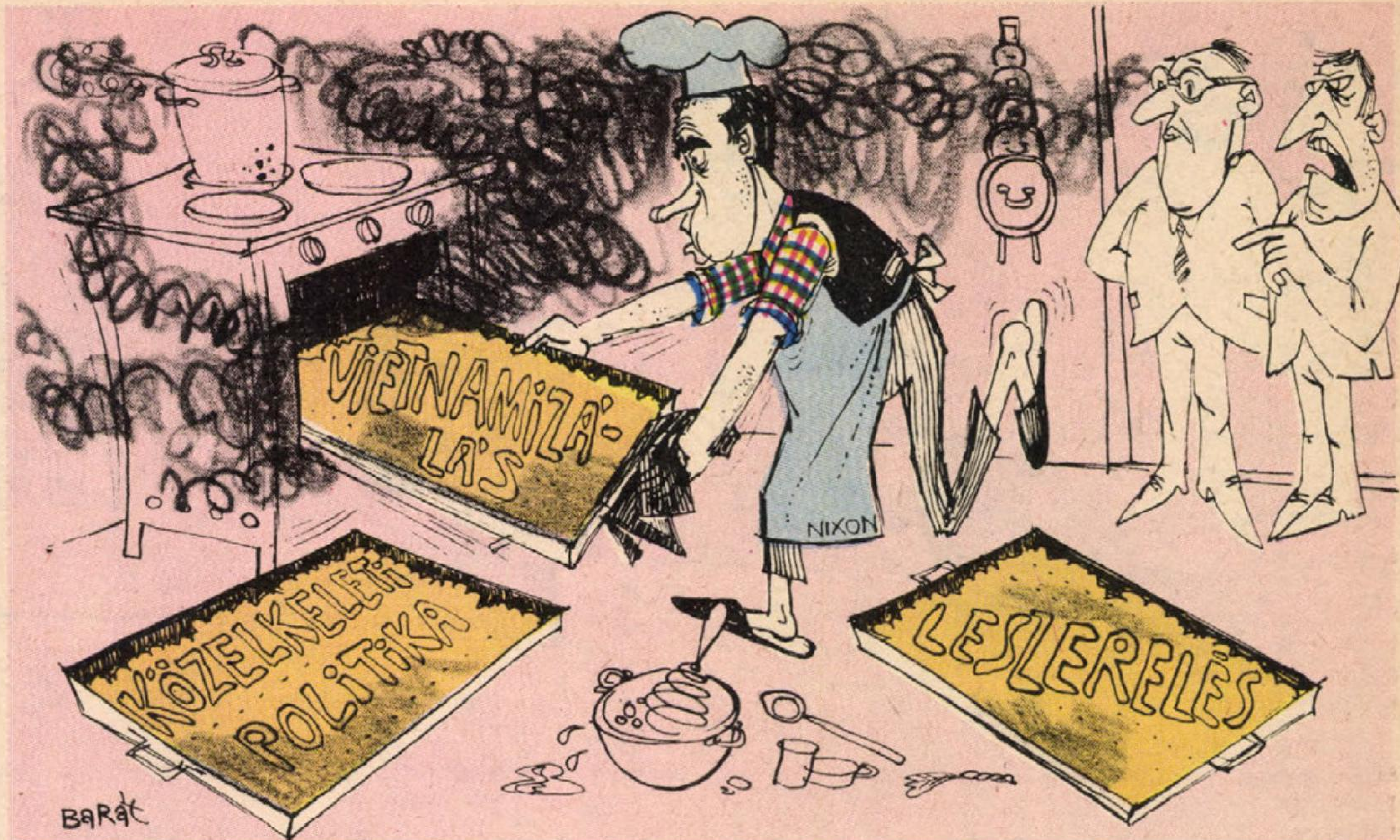
JELMEZBÁLON

– Hű, megjött a feleségem!

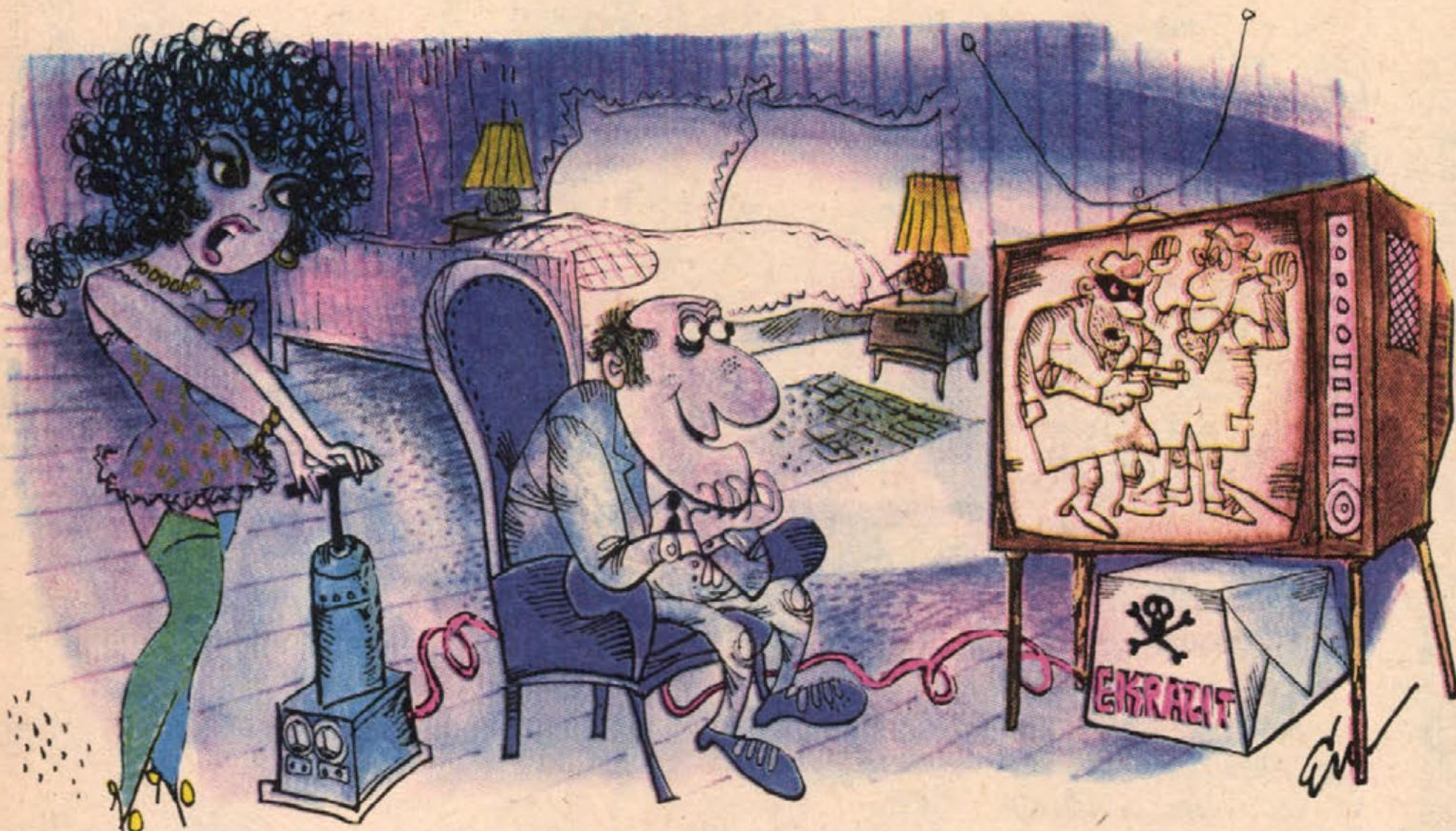
WASHINGTONI KONYHA

Barát József rajza

– Valamit mindig ki akar sütni, de mire elkészül, odakozmál ..

ÉJSZAKAI ELŐADÁS

– Utoljára kérdem: jössz aludni vagy nem?...

GLADIÁTOROK

– Te hülye, ez fáj...! Várnai

Ketten beszélnek

Értem. Röviden, ugye?

— Igen, ha kérnem szabad. Néhány mondatban.

— Helyes. Nos, a magyar méhészet pillanatnyi helyzetét napjainkban egyfelől az évszázadok folyamán kialakult gyakorlat, másfelől az új, a korszerű módszerek szüntelen kutatása jellemzik. Talán így mondhatnók: egyik szemünkkel hátranézünk, ugyanakkor a másikkal előre. Természetesen vannak problémáink, ezeket azonban kollektív tanácskozásokkal, valamint a rendelkezésünkre álló anyagi eszközökkel meg fogjuk oldani. Méhészetünk fejlődése — a nehézségek ellenére is — kétségtelen, önelégültek azonban nem lehetünk, mert a megtorpanás manapság egyértelmű a visszafejlődéssel. Elég lesz ennyi?

— Köszönöm, igen. Akkor hát...

— Hova siet, fiatalember?

— A főszerkesztőm mára még két megbízást adott. Most a magyar cipőfelsőrész-készítés jelenlegi helyzetéről kell tájékoztatást szereznem.

— De hiszen, azt megkaphatja tőlem is!

— Igazán? Nahát, ez igazán nagyszerű! Ebben a ronda időben magam sem szívesen megyek ki ebből a jó meleg szobából.

— Szóval, a cipőfelsőrész-készítés, ugye? Röviden?

— Igen. Csak a lényeget, ha kérnem szabad.

— Hát kérem, a hazai cipőfelsőrész-készítés mai helyzetére egy bizonyos kettősség a jellemző. Egyfelől ápolni és továbbfejleszteni kell a szakma hagyományait, másfelől, és ugyanakkor természetesen irányt kell venni a modern technológia alkalmazására, mert csakis e két tényező harmóniája teremtheti meg mindazon feltételeket, melyek nélkül ma már a korszerű cipőfelsőrész-készítés — figyelembe véve a társadalom egyre növekvő igényeit — elképzelhetetlen.

— Vannak problémák ezen a területen?

— Vannak. Ezeknek egy része folyamatosan megoldást fog nyerni azon tapasztalatok megszerzése révén, melyek az egyre bővülő termelés megszervezésével óhatatlanul együtt járnak, más része viszont megoldást fog nyerni a legjobb szakemberek kísérletező kedvének eredményeként, mely kísérletekhez a szükséges anyagi feltételek máris biztosítottnak látszanak ama hatósági intézkedések következtében, melyek az össztársadalmi érdekek szolgálatában rövidesen napvilágot látnak. Ennyi elég?

— Köszönöm, igen. És nagyon érdekes volt. Akkor hát...

— Megkínálhatom egy csésze jó feketével?

— Sajnos, mennem kell. Holnapi számunkban a magyar orrsebészet helyzetéről akarunk beszámolni, és...

— Egy pillanat! Érdekli az orrsebészet helyzete?

— Igen. Talán tájékoztatást kaphatnék öntől?

— Hogyne. Röviden, ugye?

— Igen. És előre is köszönöm.

— Nos, az orrsebészet pillanatnyi helyzete nagyjából kedvezőnek mondható, mert sikerült összhangba hozni a sok évtizedes tapasztalatokat azokkal az új és korszerű műtéti eljárásokkal, melyek a világszerte ismert, sőt, elismert magyar orrsebészek nevéhez fűződnek. Támaszkodva a hagyományokra, egyfelől felmérni a lehetőségeket, másfelől — ez a jelenlegi feladat.

— Valamit a problémákról, ha kérhetném...

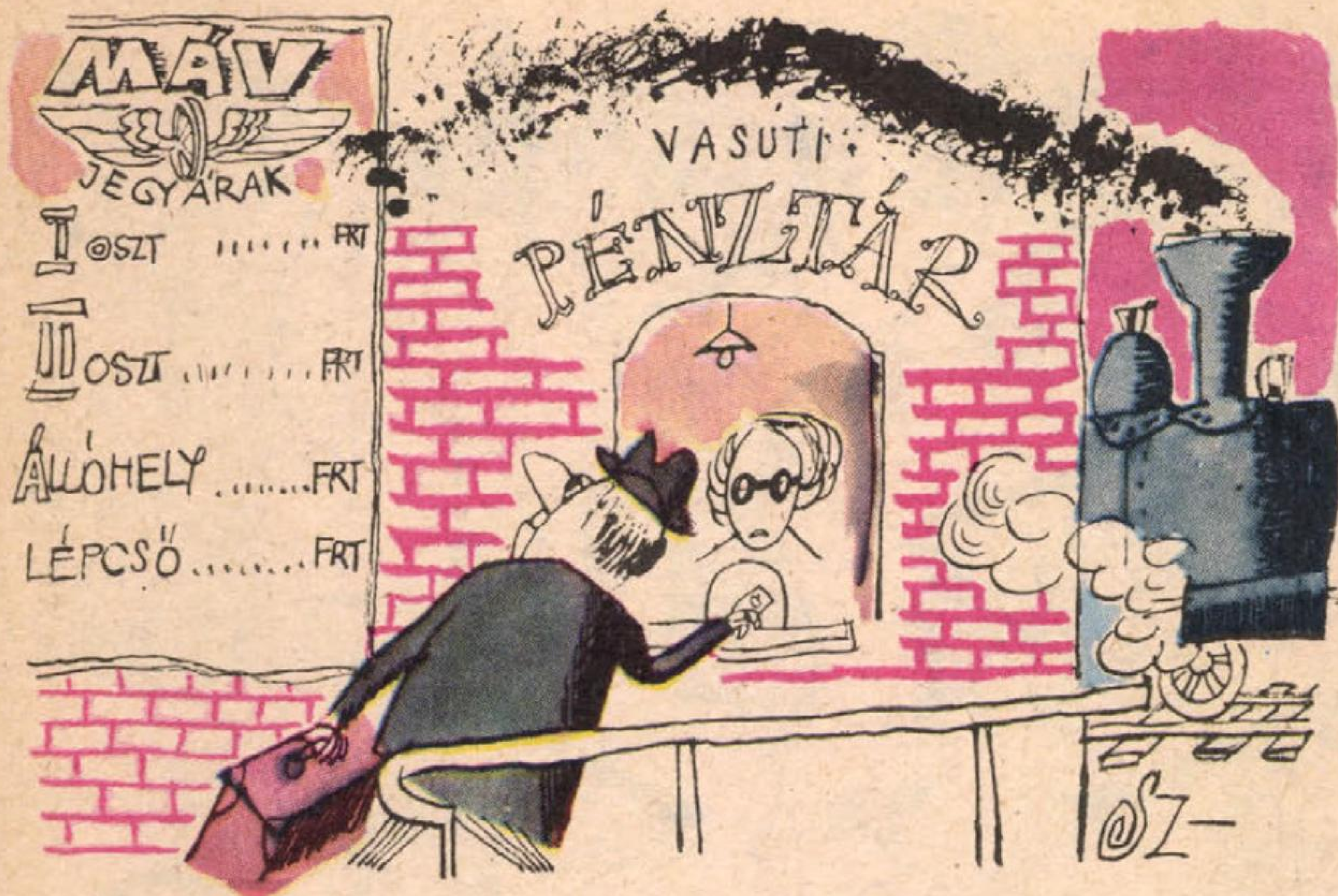
— Az orrsebészet problémái egyrészt még a régi társadalmi rend maradványai, másrészt azokból a tényezőkből adódnak, mely tényezők az egyre növekvő igények folytán mint objektív nehézségek, valóban nem gátjai, de előrelendítői mindama törekvéseknek, melyeknek célja a magyar orrsebészet tartós felemelkedése. Elég ennyi?

— Igen. És hálásan köszönöm. Ön páratlanul sokoldalú ember. Mi az eredeti foglalkozása?

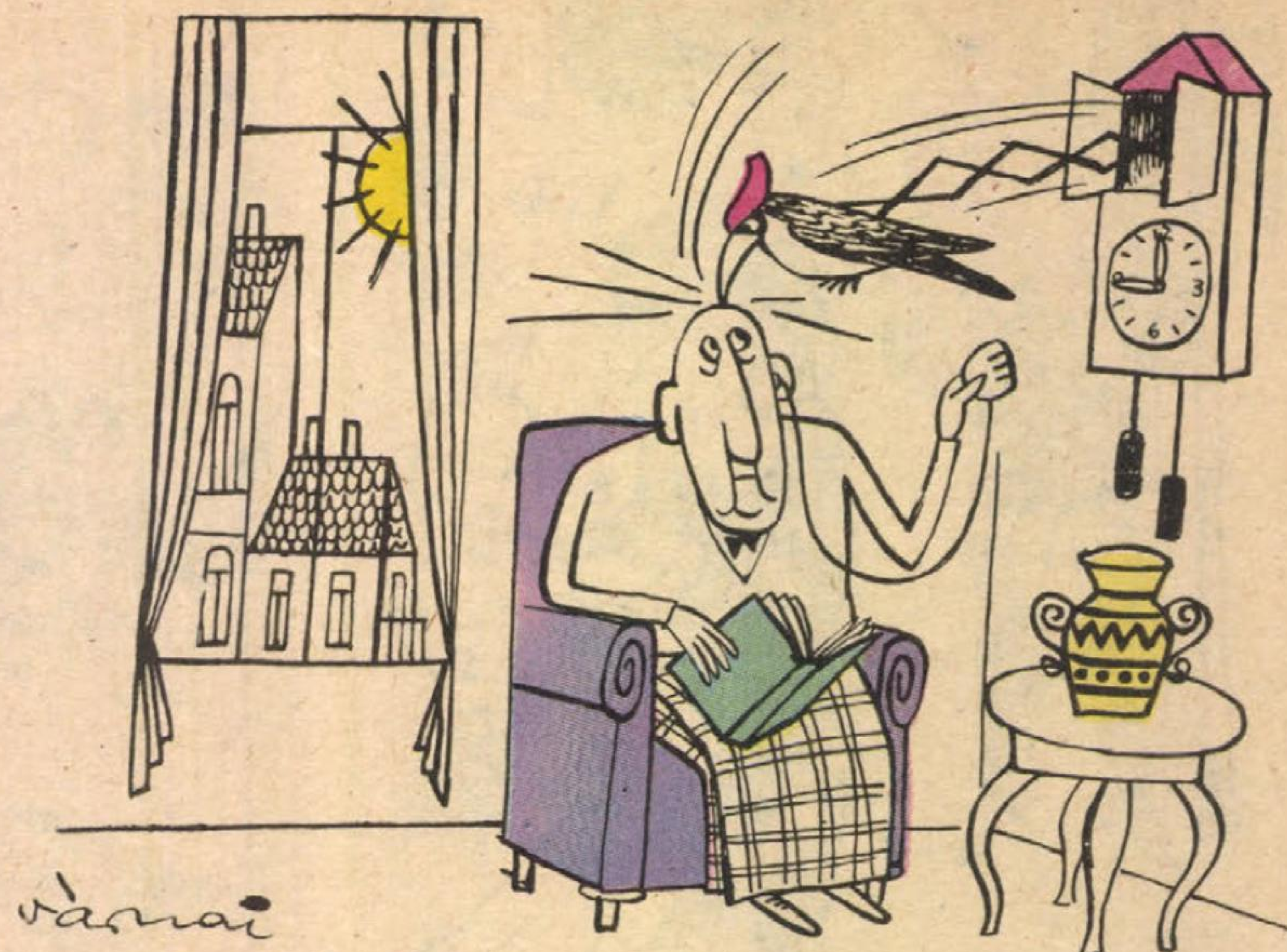
— A Magyar Népköztársaság érdemes nyilatkozója vagyok.

(t)

MENETDIJ

KAKUKKOS ÓRA NAGYOTHALLÓK RÉSZÉRE

Egymilliós kereset

(LACIKA MONOLÓGJA)

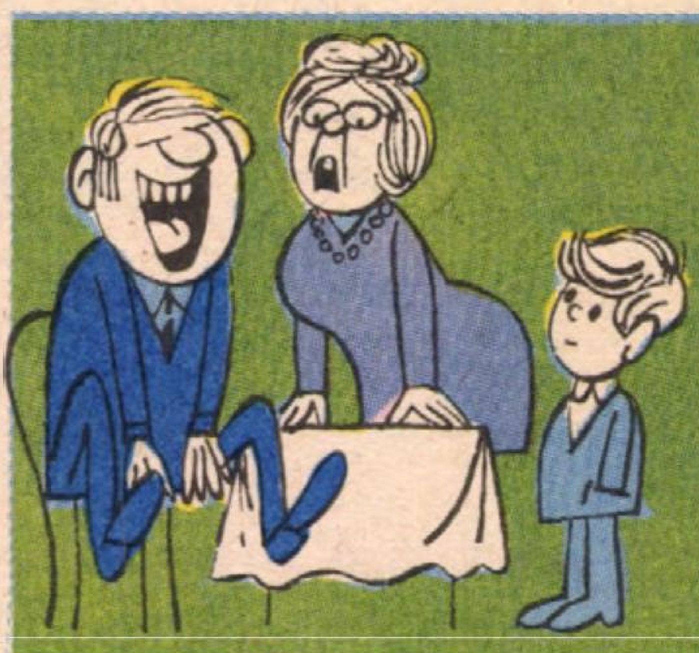
Amikor apu vasárnap délután a meccsről hazajött, anyu azt mondta neki, hogy azonnal hagyja ott az állását, mert kár az ő nagy tehetségét egy vállalatnál elfecsérelni. Apu olyan hangon válaszolt, amilyet én még sohasem hallottam tőle. Azt mondta ugyanis anyunak, úgy látszik, hogy megbolondult, mert az agyára ment a frontátvonulás, ami az időjárástól van.

Anyu ezt kikérte magának: egyáltalán nem bolondult meg, teljesen a józan eszénél van, de apu annyit dolgozik, mint egy szódásló, és ahhoz mérten keveset keres. Ezt ő már olyan sokszor megmagyarázta, de apuval sohasem lehet okosan beszélni.

Apu ekkor megkérdezte, hogy tulajdonképpen miért kívánná anyu, hogy hagyja ott az állását, amikor szívesen dolgozik a vállalatnál, és annyi fizetése van, amiből gondtalanul megélünk, és amennyi egy vállalatvezetőt megillet. Ha mindig anyu tanácsaira hallgatna — mondta apu —, akkor már régen a rács mögé került volna, vagy jobbik esetben gebines lenne és nem vállalatvezető, mert anyu mindig csak a pénzen nyargal, de azzal nem törődik, hogy apu most kedvére való beosztásban dolgozik és hasznára van a népgazdaságnak. Szeretné tudni, hogy ha mégis kilépne a vállalattól, vajon mit gondol anyu, mit csinálhatna állás nélkül, hogy tisztességesen eltartsa a családját, úgy, mint eddig?

Anyu erre azt felelte, hogy apunak nincs semmi fantáziája: ha kilépne a vállalattól, nyithatna egy magán szabadalmi irodát, amivel évi egymilliót is meg lehetne keresni, és emellett egy másodállást is vállalhatna az állami szabadalmi irodánál havi kétezernégyszáz forintért, ami azt jelentené, hogy benne lenne az SZTK-ban.

Apu most akkorát nevetett, hogy még a könnyei is kicsordultak, és azt válaszolta, hogy anyu ne beszéljen ilyen csacsiságokat, mert ez már nem létezik nálunk, nem élünk a kapitalizmusban.

De anyuval most már nem lehetett beszélni, egyre inkább szemére vetette apunak, hogy kitűnő szabadalmi-iroda-tulajdonos lehetne belőle, mert mindenhez ért, csak az a baj, hogy a vállalatnál elpazarolja a tehetségét.

Azt mondta erre apu, hogy anyu félrebeszél, azután elővette a fiókból a lázmérőt, és rászólt anyura, hogy dugja a hóna alá, mert bizonyára megkapta a hongkongit és magas láza van, mert ez a betegség azzal jár, és ettől beszél félre.

Én is nagyon megijedtem, hogy anyu beleesett a hongkongiba, de aztán hamar megnyugodtam, mert anyu éppen úgy kiabált apuval, mint máskor szokott, amikor nincs hongkongi járvány.

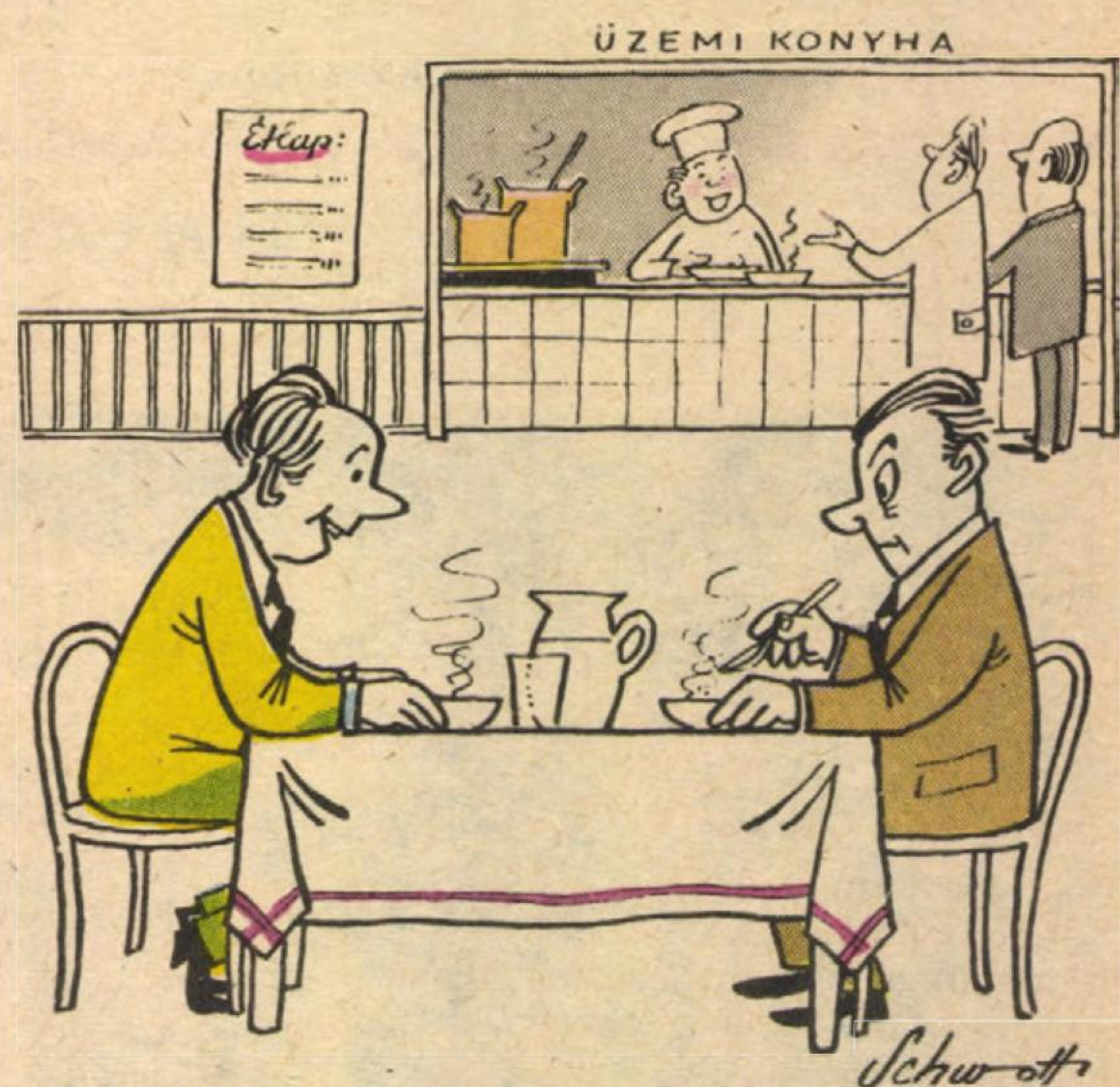
Amikor anyu ezen már jól kimérgelődte magát, a kezébe vette a vasárnapi Népszabadságot, amelynek egyik cikkében az állt, hogy egy bácsi a múlt évben, mint magán szabadalmi iroda-tulajdonos, egymilliót keresett, és még másodállása is volt neki az állami szabadalmi irodánál, havi kétezernégyszáz forintért.

Anyu ezt hangosan olvasta fel apunak, de apu még mindig nem hitte el, és ezért ő is elolvasta a cikket. Utána azt mondta, hogy ez valóban benne van az újságban és anyunak nincs hongkongija, de ő mégsem megy el maszek szabadalmi iroda-tulajdonosnak. Ellenben most saját magának dugta a hóna alá a hőmérőt, mert — mint anyunak mondta — talán ő kapta meg a hongkongit és lehet, hogy az imént lázálmában olvasta el a cikket. Nem hiszi ugyanis, hogy ilyesmi nálunk még lehetséges lenne ezzel az egymilliós keresettel.

De, hála istennek, apunak sem volt hongkongija...

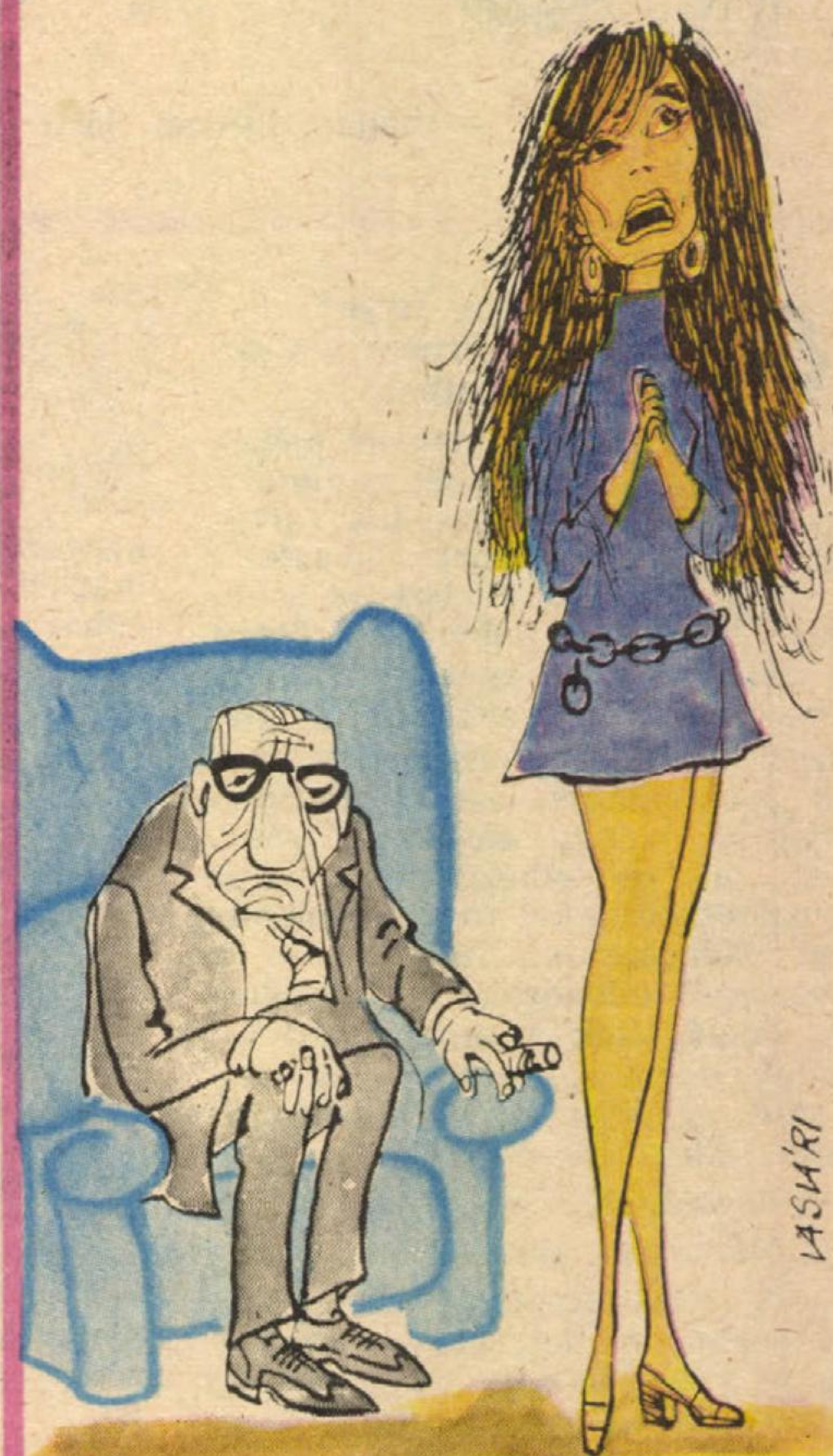
Földes György

ÜZEMI KONYHÁN

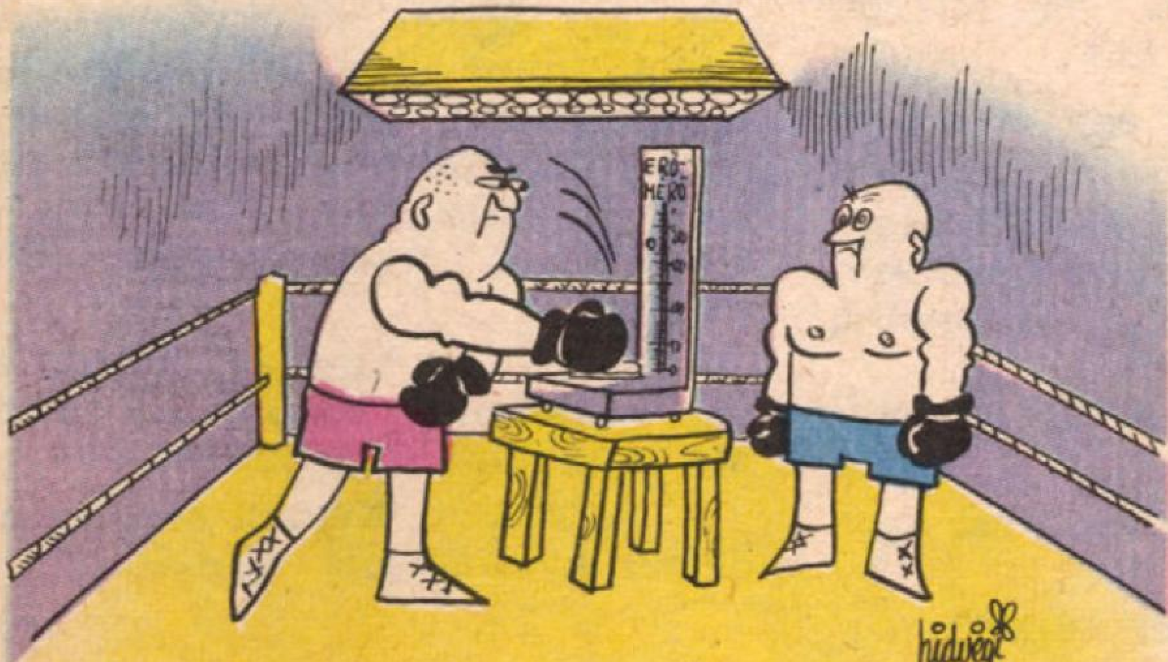
– Miért panaszkodik? Egészen jó kávé.
– Na látja, és a szakács azt állítja, hogy leves.

ONASSISZÉK

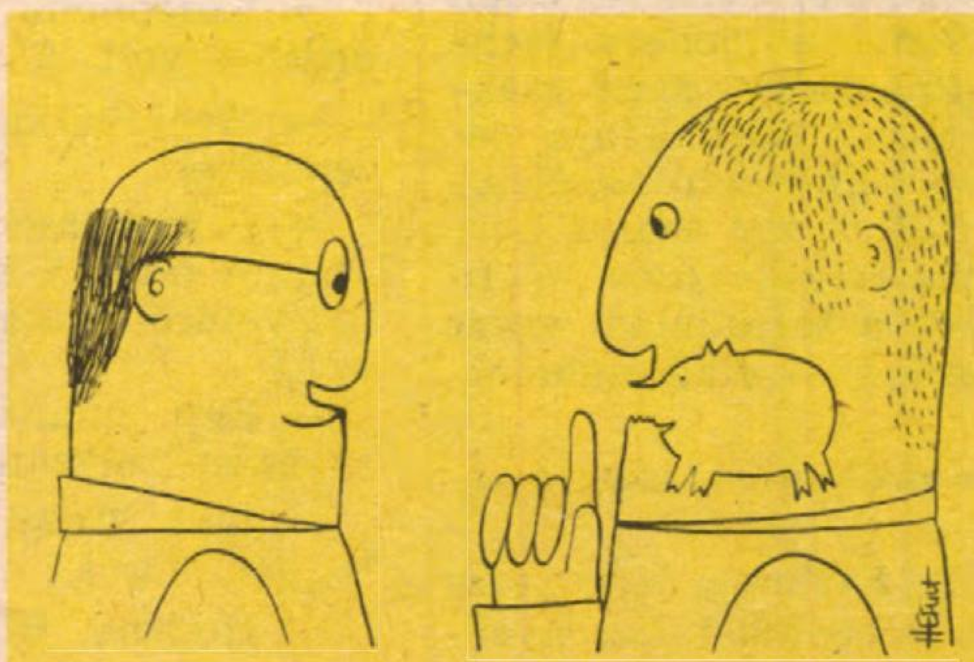

Jackie: Miért nem mentem a Hufnágel Pistihez ... ?!

LÉLEKTANI ELŐKÉSZÍTÉS

VICC

BŐKEZŰ HÁZIGAZDA

Külföldre szakadt honfitársam
most, néhány nappal ezelőtt
honvágyból-e vagy farsangolni
egy kis időre Pestre jött.

Telefonált: – Kedves barátom,
a bátyám lakásán lakom,
ki most külföldi körúton van,
gyere el – pompás alkalom!

Fölmegyek a pazar lakásba,
találkozásunk megható.
– Nos, hogy élsz Pesten? – kérdem. – Ó itt
dollárért minden kapható!

– Egy kis nőt várok vacsorára –
súgja meg nagy bizalmasan,
s a másik szobában az asztal
látom, dúsan terítve van.

S ahogy nézem e remek asztalt,
csodás holmikkal van tele,
olyan étellel és itallal,
mely szemnek, szájnak ingere.

– Így hát zavarok? – Kilencre jön csak!
S beszélgetésünk során
körülpillantott eltűnődve:
– Mivel kínáljalak, komám?

– Hah! Megvan! – ütött kopasz fejére –
csináltam jó szódavizet,
hozom a poharat, barátom,
meglátod, milyen friss, hideg!

Lovászy Márton

GYANÚ

Nixon: Attól tartok, ha nem forgatnám, akkor is forogna...

KEZEK

Már régóta figyelem a tévéoperatőröket. Szenvedélyesen érdeklődnek a kezek iránt és ezen nem is csodálkozom: a kéz fontos szerepet tölt be az életünkben. És fontos szerepet töltött be akkor is, amikor majomból emberré váltunk, de erre már csak a nagyon idős emberek emlékeznek. Mit tud a kéz? Sok mindent. Dolgozni, simogatni, verni, mutatni, vádolni, könyörögni, kíváncsiskodni... Nem is tudom egy szuszra felsorolni, mi mindent tud a kéz... Aztán vannak fiatal és öreg kezek, soványak és dundik, kicsik és nagyok...

Eleinte csak dokument-filmekben találkoztam a kezekkel. Láttam például az öreganyját éheztető fiatalasszony kezét. Premier planban. Rettenetes látvány volt: vastag, húsos tenyér, akkora, mint egy nagy lepény, nudli ujjak. Elégedetten, szuszogva pihentek a fiatalasszony ölében. Jóllakottan heverésztek a szoknya ráncai között. Ezek a tunya, kegyetlen kezek, nem adtak enni. Nem adtak enni egy nagymamának! Amikor a riporter faggatni kezdte a fiatalasszonyt, a kezek összeszaladtak, és az ujjak egymásba kulcsolódtak. Talán azért, mert féltek és egymást bátorították.

Aztán láttam a Kék fényben a bűnözők kezét. Az operatőrök rendszerint megmutatják. Még most is emlékszem az egyik apagyilkos kezére. Amikor ökölbe szorult, olyan volt, mint egy nagy darab durva kő. Súlyos és érzéketlen. Ennek aztán könyöröghetnél! Később kinyitotta az öklét, és akkor az ujjak gyáván, hangtalanul rimánkodtak, de én nem hittem ezeknek a szőrös, erőszakos ujjaknak. Kisvártatva ismét összecsukódtak, és akkor a kéz fenyegetett... Ó, borzalom!

Sajnos, nemcsak a felelősség-kutató dokument-drámákban, bűnügyi riportokban találkozhatunk a kezekkel. Gyakran láthatjuk a derék, nyílt tekintetű, becsületes interjúalanyok kezét is. Egy riportban a vállalat terveiről nyilatkozott az igazgató, és csupa jó hírről számolt be, de én iszonyodva figyeltem — a tévéoperatőr jóvoltából — a kezét, az idegesen reszkető kezét, amely görcsösen szorongatta a szék karfáját. Már nem hallottam, mit mond, csak a kezét figyeltem, amely a karfa nyakát szorongatta gyilkos indulattal, és szinte hallottam a szék sikolyát: Segítség!

S amikor újra láthattam az interjúalany arcát, már nem hittem neki. Fenntartással fogadtam azt, amit mondott, mert a kezére emlékeztem, a kezére, amely ráfonódott a szék karfájára, mint egy polip a

védtelen búvárra... Az ujjak rátekerőztek a fadarabra, és szorították, szorították... Nekem beszélhet az ilyen!

Egy alkalommal a magas beosztású, nagy tudású interjúalany derűsen, kedvesen, tiszta lelkiismerettel felelgetett a riporter kérdéseire, de az egyik keze idegesen dobolt az íróasztalon. Az operatőr természetesen azonnal észrevette, felfedezte és lecsapott rá. Attól kezdve megbűvölten néztem a táncoló ujjakat; úgy ropták a táncot, mint az őrült dervisek valami vallásos összejövetelen, éjfél után. Mondhatott az igazgató akármit, én csak az ujjait figyeltem: az előtáncos mutatóujjat és a nyúlánk, rugdalózó középső ujjat. Félelmetes látvány volt. Hogy miről beszélt az igazgató? Fogalmam sincs. Nem értem rá odafigyelni.

Ezeket a kezeket sohasem fogom elfelejteni. Az arcokat már rég elfelejtettem, de a kezeket nem.

Uramisten! Hát ez meg micsoda? Egy csontos, sovány kéz fekszik itt az asztalon. A kézfejen néhány szeplő. Nini, most megremegett, mint a bűnös, ha leleplezik. Az ujjak befelé görbülnek. Ez egy uzsorás keze, vagy egy leánykereskedőé.

Pardon! Tévedtem! Ez az én kezem!

Most, hogy jobban megnézem, egészen szimpatikus. Egy dolgozó ember keze.

És nagy-nagy szeretettel megsimogatom vele a fejem...

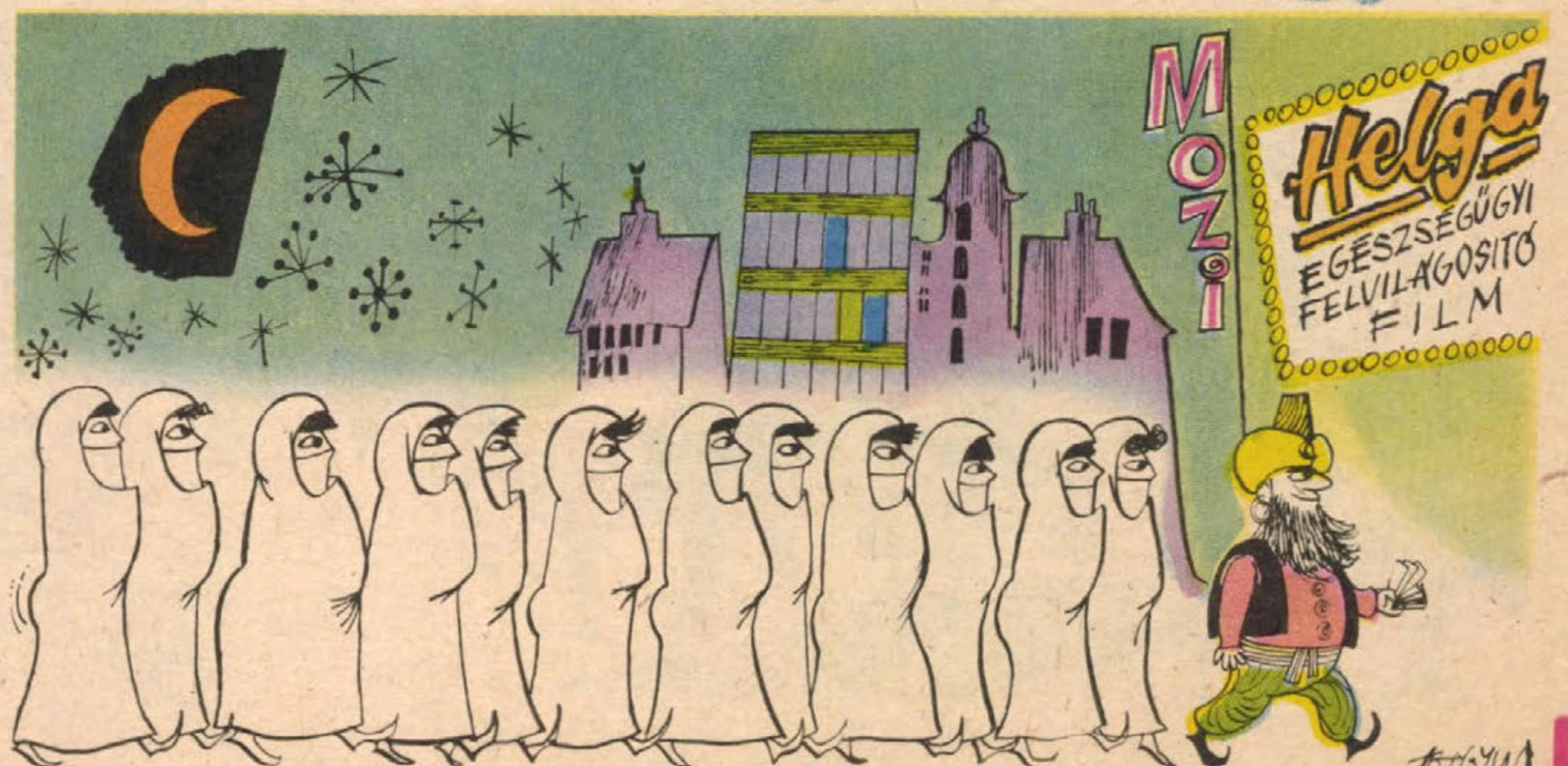
Mikes György

EZ IS VALAMI

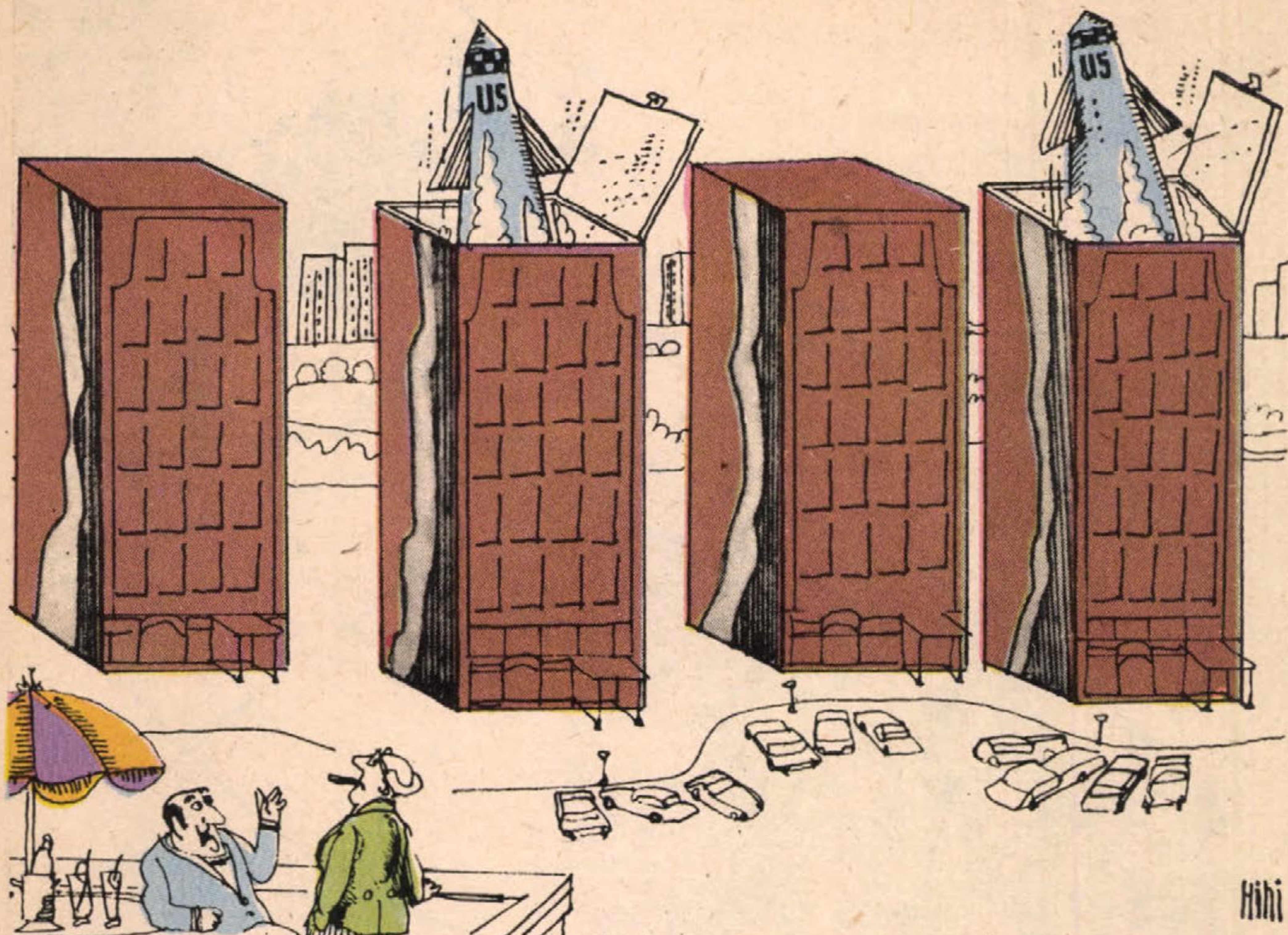
– Fiam! Légy büszke apádra, mert a világon ő az első földkóros...

CSOPORTOS LÁTOGATÁS

A TÖKÉLETES SAFEGUARD

Hegedűs István rajza

– Látja, Mr. Smith, minden második ház tulajdonképpen álcázott rakétasiló...

SZAKMAI FÉLTÉKENYSÉG

VÉDEKEZTEM AZ INFLUENZA ELLEN

Doktor úr, kérem, mért hoztak engem ide ebbe a detokszikokszi... ebbe a... szóval ide? Én nem vagyok részeg, én csak védekeztem az influenza ellen, én... Tessék engem kiengedni, nekem holnap kötözésre kell mennem, meg rövidhullámra, meg... Nem, nem is voltam részeg, csak... Mondom, védekeztem az influenza ellen.

Kérem, doktor úr, én bevallom férfiasan, én nagyon félek az influenzától, én azért is rögtön, amint közeledett a járvány, elmentem a körzeti orvosomhoz és írattam magamnak C-vitamint.

Épp kiváltottam a négy tubust, amikor találkoztam Zsíros Zsigmond barátommal. Azt mondja nekem: Ne higgy a doktoroknak, fiú, az a cö az csak szenteltvíz, az influenza ellen jól kell táplálkozni, jó zsíros húsokat kell enni, kalbászt, szalonnát, meg ilyesmit, akkor aztán hiába jön az a fránya vírus, van ellenállása a szervezetnek.

Megfogadtam a jó tanácsot, kezdtem zabálni. Két hét alatt híztam húsz kilót. Már alig szuszogtam, a szívem is lázadozott a hirtelen súlygyarapodás ellen, amikor szerencsére találkoztam Gyatra György úrral. Ő rám néz, összecsapja a kezét, megcsóválja a fejét, s így szól: Ne haragudjon, uram, de az ilyen jól táplált test valósággal vonzza a vírusokat. Nézzen meg engem! Ha az én csont-bőr testemet meglátja egy vírus, undorodva elfordul.

Megfogadtam a jó tanácsot és sürgősen kezdtem fogyni. Alig két hét múlva már egész szépen zörögtek a csontjaim, amikor összeakadtam Bagó Béla kollégámmal, aki így szólt hozzám: Egyetlen valami létezik az influenza ellen, komám, úgymint a füst. Értem? A tömény füst. Nem dohányzol? Szokjál rá!

Rászoktam. Eleinte cigarettáztam, azután szivaroztam, egy hét után már

mellre szívtam a pipát. Két napig. Akkor nikotinmérgezéssel kórházba szállítottak, de hála erős szervezetemnek, tíz nap múlva kint voltam.

Hát amint botorkálok hazafelé, belebotorkálok Rideg elvtársba, aki bizalmasan megsúgja nekem, hogy az influenza ellen egy, azaz egyetlenegy védekezés van, mégpedig a levegő, a jó hideg levegő. Szót fogadtam neki. Állandóan az utcán voltam és nyitott ablaknál aludtam, és valóban... — bár akkor hágott tetőfokára a járvány — én még csak nem is tüsszentettem. Igaz, az izületeim fájtak, a reuma és a köszvény gyötört, de a körzeti orvosunk fölírt tíz rövidhullámot meg két tubus enterosolvens salicilt, és amikor azt kiváltottam, találkoztam Pláne Pál kartársammal.

— Kedves kartársam! — mondá ő — egy, egyetlenegy valami van, ami megvéd bennünket az influenza ellen, mégpedig a forró lábvíz, minden este.

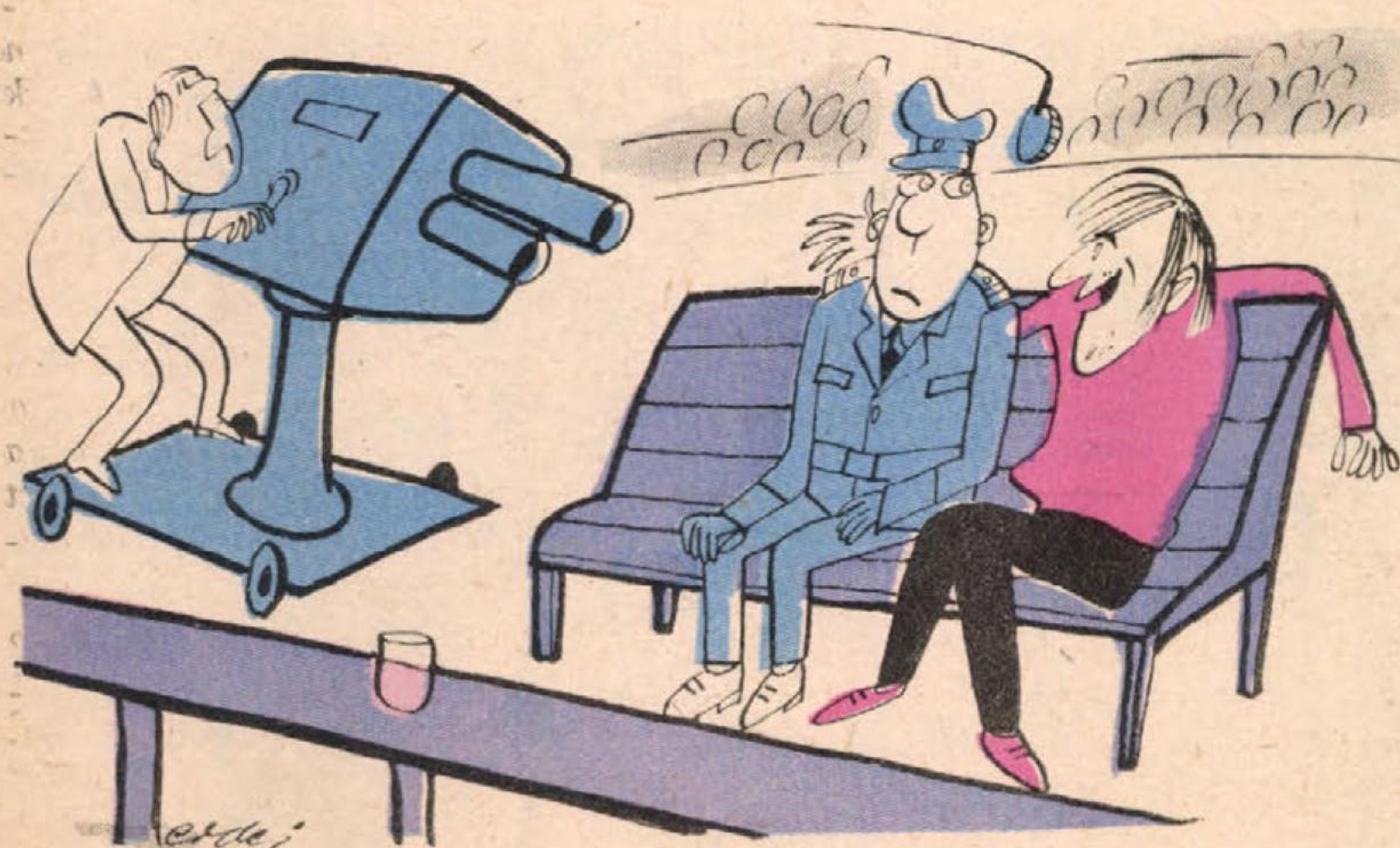
A harmadik nap estéjén másodfokú égési sebekkel szállítottak kórházba a mentők. Hét nap, hét éjjel pakoltak olajba, akkor hazaengedtek. Útközben találkoztam Maligán Mátyás bátyámmal, aki így szólt hozzám:

— Csak az alkohol, öcskös, csak az alkohol képes fölvenni a harcot evvel az ocsmány hongkongival. Értesz ugye, öcskös? Al-ko-hol! Reggel tömény, délben tömény, délután bor, este bor, lefekvés előtt tömény.

Remélem, most már elhiszi, doktorkám, hogy nem vagyok részeg, de egyáltalán, viszont kötözésre kell mennem, mert az égési sebem még nedvezik és rövidhullámra, mert a reuma és... és tessék mondani, azok a kis elefántok, amik ott másznak az ablakpárkányon, ugye nem igazi elefántok, hanem csak játékelefántok... Én tudom, elvégre én nem vagyok részeg, de egyáltalán és lázam sincs, mert ugyebár, sikeresen védekeztem az influenza ellen.

Sólyom László

A VÁDLOTTAK PADJÁN

– Mosolyogjon, őrmester, láthatja, hogy filmeznek...

TENGERALATTJÁRÓK

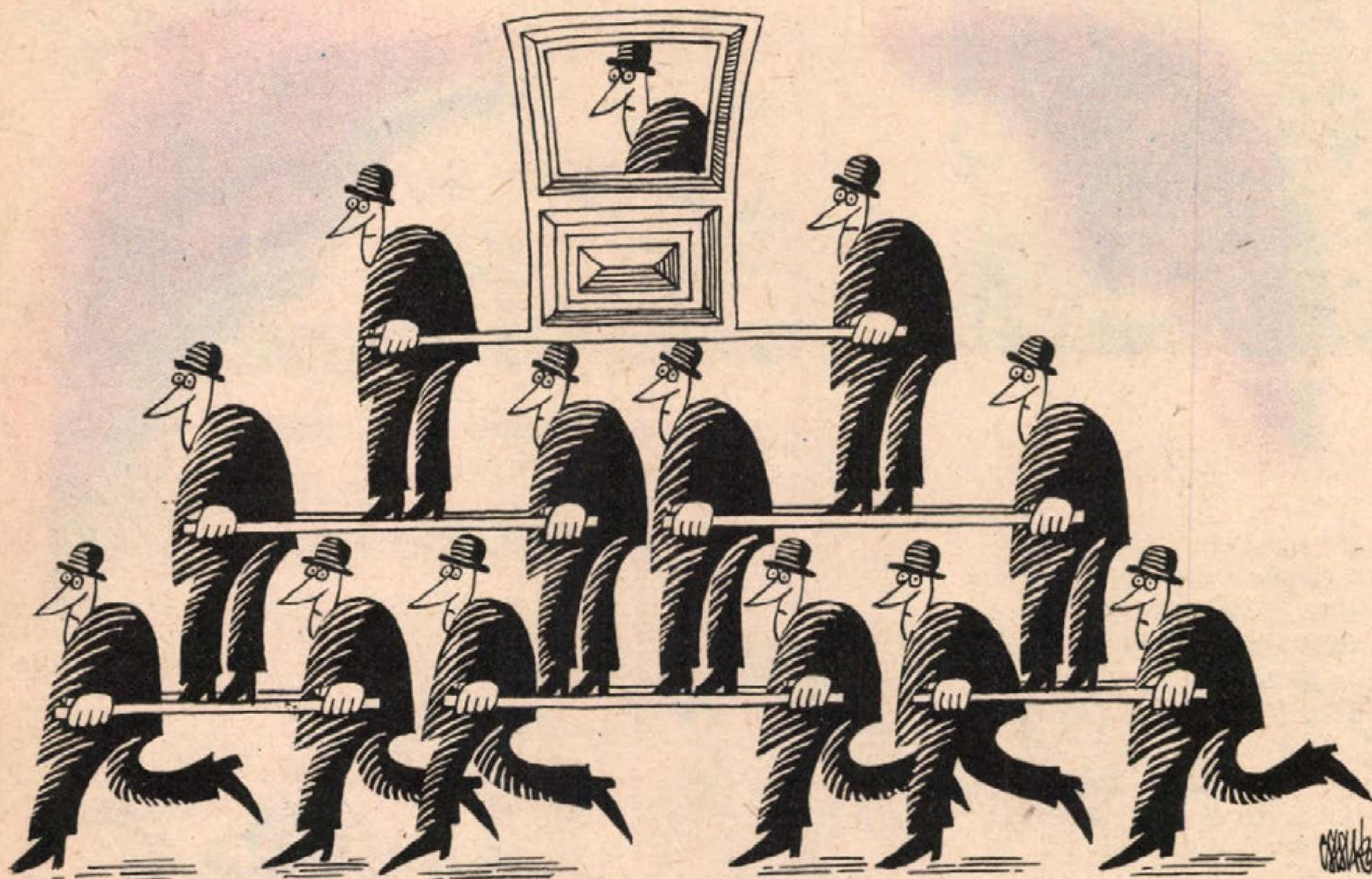

– Erre jártam, gondoltam, benézek...

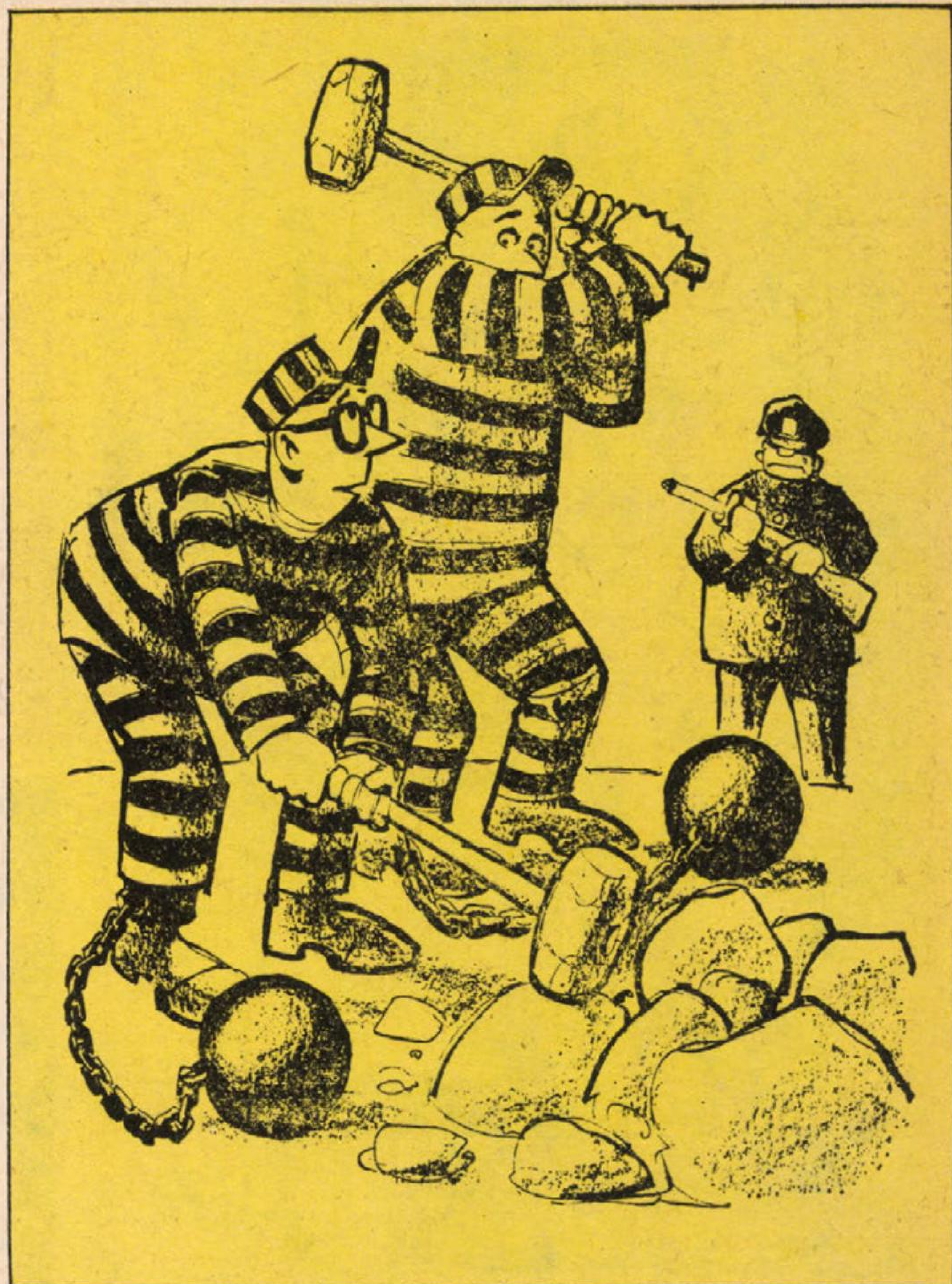
SPORTSZERŰ ELLENFÉL

A KÉNYÚR

VALAHOL AMERIKÁBAN

– Én a Polgári Jogokért Küzdők védőügyvédje vagyok. Mi a maga bűne?

(Az ‚International Herald Tribune"-ból)

A MAXI ÉS AZ ARC

Világszerte folyik a vita a mini-szoknya és a maxi hívei között. A mini-tábornak nincs takargatni valója, a maxisok viszont így érvelnek:

– Ha divatba jön a maxi, újra fölfedezik a női arcot!

MI, NEGYVENESEK

Állok a senki földjén. Körülöttem csend. Fullaszt a közöny, fázom. Körülöttem toporognak sorstársaim. Szervezetlenek vagyunk, nincs köztünk senki, aki az élre álljon, és elkiabálja magát:

— Negyvenévesek! Ne tűrjük tovább a felénk áradó jeges közönyt! Alakítsuk meg a középkorúak nemzedékét. Nem lehet úgy élni, hogy az ember ne érezze, hová tartozik! Minket kitaszítottak a fiatalok beat-zenés világából, de nem fogad be az öregek valceres tábora sem! Minket nem szidnak az újságokban és nem emel szót mellettünk senki. Mintha nem léteznénk. Fejünk felett halljuk az érvek sivítását, mellyel az öregek bombázzák a fiatalokat és viszont. Örülhetünk, ha egy-egy eltévedt riposzt közöttünk robban.

Kellene valaki, aki e szónoklatot elzengje, de az az érzésem, hogy nem sokan figyelnének rá. Pedig ez lenne a kivezető út. Ekkor az öregek és fiatalok között dúló évezredes nemzedéki csatában feltűnne egy harmadik csapat. Színesebb, érdekesebb lenne a bajnokság és állítom: nem lennénk esélytelenek a dobogó első fokára.

De hiába az okos szó. Nemzedékünk tagjai nem érzik át a javaslat nagyszerűségét. E helyett inkább a két tábor között árulják magukat.

Vannak derék negyvenéveseink, akik görcsös erőfeszítéssel próbálkoznak megmaradni a fiatalok sáncaiban. Nem veszik észre, hogy komikusak, amint hosszúra növesztett, gyérülő hajzatukkal billegnek az utcán és bőgetik a táskarádiójukat. Ők szidják a leghangosabban az öregeket, ők védik a legvehemensebben a fiatalokat, akik összenevetnek a hátuk mögött és azt mondják:

— Kivénhedt, öreg fej...

Ezek a negyvenesek még farmerben járnak, bár alája, feleségük biztatására, felveszik a hosszú jéger alsót. Megtanulják az új táncokat, de fél óra után kidőlnek a sorból. Kimennek sétálni a havas erdőbe egy fiatal lánnyal, és reszketnek, de nem a vágytól, hanem a hidegtől. Cikkeket írnak a fiatalok védelmében és dobhártyaszakadásig lelkesednek a Hungáriáért.

Aztán vannak negyvenesek, akik pocakot eresztve,

büszkén viselik kopaszságukat és a másik oldal kegyeit keresik. Hangosabban szidják a fiatalokat, mint az igazi öregek, akik átlátnak a szitán, és tudják: az irigység beszél belőlük.

A példák bizonyítják: nincs más út, nemzedékké kell szerveződnünk. Egyik oldalon a hosszú haj, másik oldalon a tar fej a divat. Viseljünk mi enyhén őszülő kefefrizurát! Tervezzük meg saját divatunkat, ruhánkon viruljon egy-egy Vámosi János-plakett, vagy Stúdió 11 jelvény! Ápoljuk saját nyelvi hagyományainkat! Állítom, hogy a „pali", az „ipse" is van olyan eredeti és zengzetes, mint a „fej" vagy a „krapek". Ha valaki a beat-zenét kedveli, ne aggódjon. Van már néhány beat-együttesünk, melynek tagjai hamarosan közénk tartoznak, és majd ha őket is kilökik a fiatalok sáncaikból, térden állva fognak je-je-jézni, hogy közénk tartozhassanak.

Mi mindkét oldallal harcban állunk majd. Fennen hirdetjük, hogy „ilyenek ezek a mai fiatalok", de utána nem mulasztjuk el hozzátenni: „persze, a mai öregek tábora sem fenékig tejfel". Élesen elutasítjuk majd a shake-et, de elítéljük a valcert is. Bátran kiállunk a swing és a twist mellett. Programunktól idegennek nyilvánítjuk a fiatalok közönyét, de tiltakozunk az öregek nyúlós szentimentalizmusa ellen.

Bízom benne, hogy fellépésünk után hamarosan magunkra vonjuk mindkét tábor haragját. Tüzelnek ránk majd gitárral és tárogatóval, sőt, ha jól látom a jövőt, még szövetkeznek is: ellenünk szól a beatgitár és vele zokog a hegedű.

Harcunknak pedig legnagyobb eredménye az lesz, hogy megvalósítjuk, ami évezredek óta nem sikerült: megszüntetjük a fiatalok és öregek között dúló nemzedéki ellentéteket.

Hogy mi lesz velünk? Nincs félni valónk! Néhány tinédzserrel és néhány nyugdíjassal majd csak elboldogulunk valahogy...

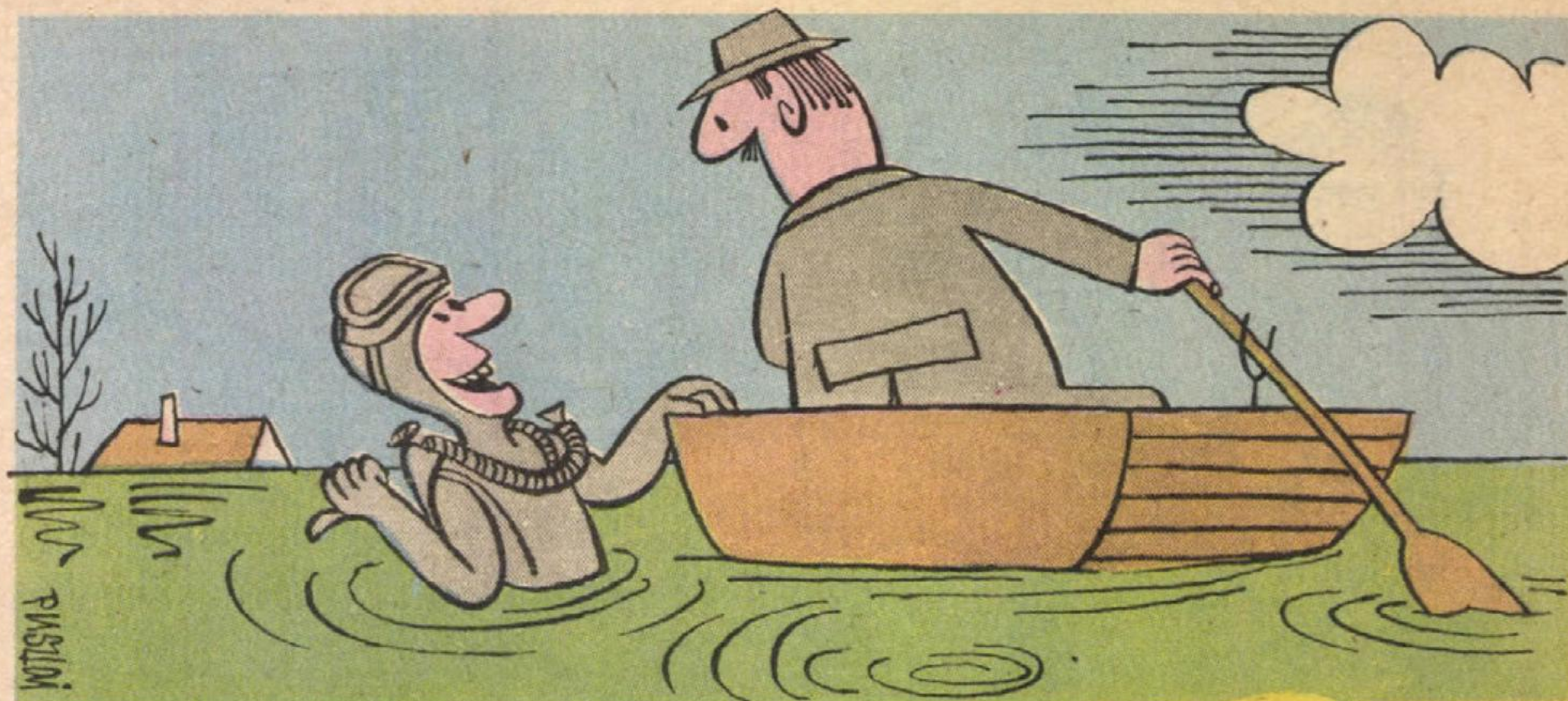
Ősz Ferenc

FELEMELIK AZ IGAZSÁGÜGYI SZAKÉRTŐI DÍJAKAT

Justitia: Nyereségrészesedést nem kapok?

SZOMORÚ VICC

– Hál' istennek, az őszi árpa egészen jól telelt.

LEVEGŐRE A GYEREKKEL!

Francia import-vicc:

Két barátnő beszélget. Azt mondja az egyik:

– Tudod, szívem, valahányszor veszekszem a férjemmel, a gyereket rögtön kiküldöm a kertbe . . .

– Ahá, már értem, miért olyan pirospozsgás a kicsi!

IGY KEZDŐDÖTT

Éva már sejtette, hogy ebből baj lesz.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Satravárit megkérdezi valaki:

— Mondja, hány gyereke van magának?

— Ha őszinte akarok lenni — feleli Satravári —, nem tudnám pontosan megmondani, tekintve, hogy már egy hete nem voltam otthon.

Egy férfit garázdaság miatt háromhavi börtönre ítéltek.

— Az ítéletet egyelőre felfüggesztem — mondta neki a bíró —, ha egy bizonyos idő leteltéig nem keveredik újabb verekedésbe, nem kell leülnie a büntetést.

— És mennyi időről volna szó?

— Egy félévről.

— Na — sóhajt megkönnyebbülten a férfi —, addig talán még kibírom.

Sztregovai egy kutyát vásárol az állatkereskedésben.

— Aztán mit tud ez a kutya?

— Például akkorát ugrik, mint egy háromemeletes ház.

Sztregovai másnap dühösen visszaviszi a kutyát:

— Maga becsapott. Azt mondta, ez a kutya akkorát ugrik, mint egy háromemeletes ház. Hiszen ez az eb egyáltalán nem tud ugrani.

— No és? Egy háromemeletes ház talán tud?

— Én vagyok a legszerencsétlenebb állat a világon — panaszkodik a kenguru egyik bizalmasának.

— Miért?

— Azért, mert mindenki tőlem kér pénzt kölcsön és én sekinek se mondhatom, hogy otthon felejtettem az erszényemet.

*

Egy kisfiú egyedül utazik a szegedi vonaton és minden percben megkérdi a kalauztól, hogy nem érték-e még Ceglédre. Végre csakugyan befut Ceglédre a vonat, mire a kalauz így szól a kisfiúhoz: Na, barátom, végre itt vagyunk Cegléden. Leszállhatsz.

— Dehogy szállok le, bácsi. Én Szegedre megyek.

— Hát akkor mit akartál egész úton Ceglédde!?

— A mama mondta, hogy Ceglédnél egyem meg a parizeres zsömlém.

Egy lokáltáncosnő megbetegszik. Injekciót kell adni neki. Az orvos megkérdi:

— A karján oltsam be?

— A világért sem! Olyan helyen tessék beoltani, ahol nem látják.

Az orvos gondolkodik egy kicsit, aztán így szól:

— Kedves művésznő, legjobb lesz, ha az oltóanyagot beveszi.

REKLÁM-SZAKEMBEREK

– A csőd szélén állunk. Már egy hete nem találtunk ki új kávénevet.

ÜZLETKÖTŐK

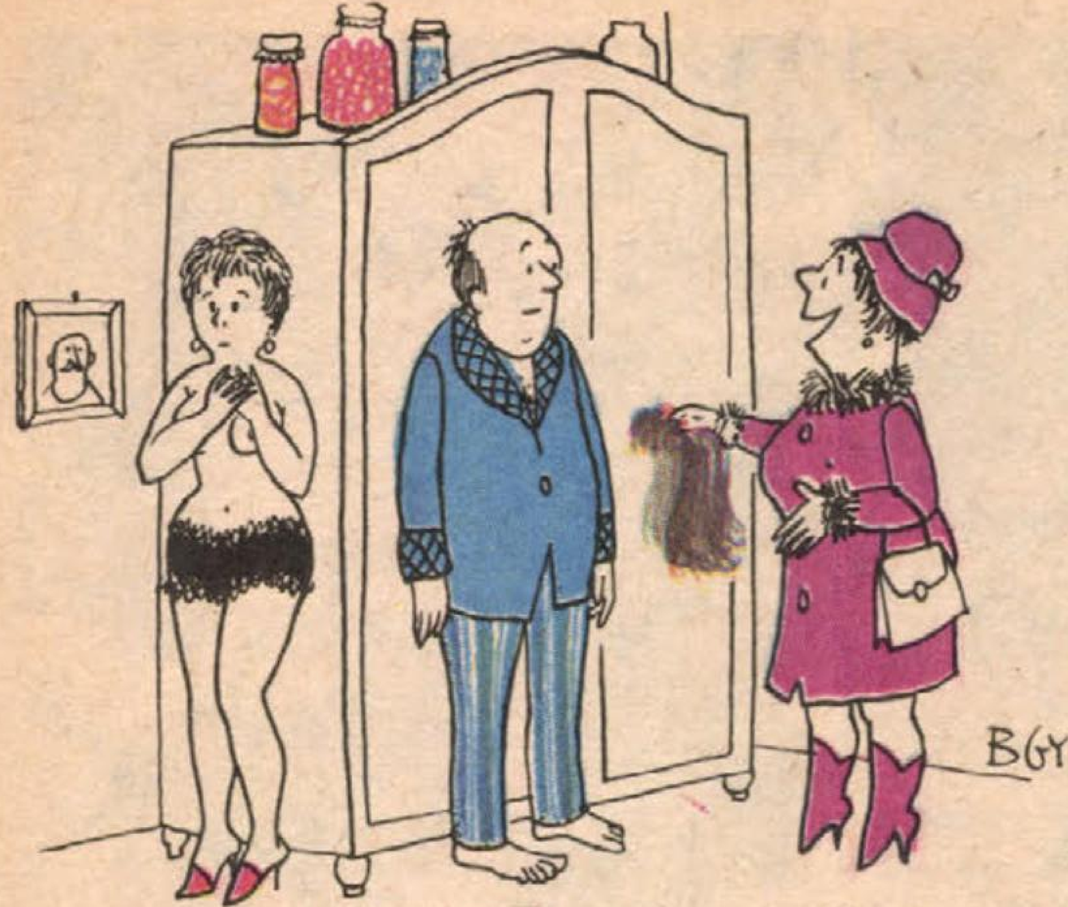

– Menjetek világgá, fiaim! Próbáljatok szerencsét . . .

– Nem adtam el semmit, de kaptam egy golyóstollat, főnök!

KEDVES MEGLEPETÉS

– Honnan tudtad, hogy egy parókára vágyom?

LEHET RAJTA SEGÍTENI!

A hamburgi Sternből:

Egy asszony beállít az elmeorvoshoz:

– Doktor úr, segítsen a férjemen: lónak képzeli magát. Tegnap már meg is patkoltatta a lábát. Ráadásul egész nap nyerít...

Az elmeorvos tűnődik:

– Hm. Azt hiszem, tudok rajta segíteni. De figyelmeztetem, hogy a kezelés költséges lesz...

– Nem tesz semmit. Pénzünk van. A férjem már megnyert két derbyt.

SEGÍTŐKÉSZSÉG

– Felhívtam a folyami mentőket, ha akar, beszélhet velük!...

HIPOTÉZISEK az ember majommá válásának lehetőségéről

az agyi folyamatról

A munkátlanság szorgosan
munkálkodik az ember-elmén,
évek százezrei alatt
eltűnhet jó néhány tekervény.

E jelenségre példa van már
korunkban is, bár nem perdöntő,
miként fejlődik majom-szintre
olyik emberszabásúköltő.

a kéz szerepéről

A kéz lábszerűbbé fog válni
és pótolhatja majd a lábat,
az embermajom megtanulja:
a földön négykézláb is járhat.

Vannak, kik így járnának szívesen,
de leplezik még, habár nehezen.

a külső állati jegyekről

Néhány földkorszak alatt lassan
visszanő a majomi szőrzet,
faág és föld közt tétováznak,
kik szerint fákon élni könnyebb,

a szájból agyarak merednek.
(Figyeld száját a fogdmegeknek.)

a nyelvről

Jön a majomnyelv kora, bár lesz
ki ért még az emberi szóból,
elmereng, milyen volt a mondat,
sőt, megpróbálja olykor-olykor,

beszélő majom egyre ritkább,
kevés a szó, makognak inkább.

az evésről

Megtanulják, könnyen és gyorsan
embert embernek enni mint kell,
s pár szorgos filosz tudni fogja,
volt egy nagy előd: Adolf Hitler.

a közbülső fokról

Már állat, noha megtévesztő,
elme nélkül elmének látszik,
követői közül, kik elmék,
nem látnak rajta át sokáig.

Csakhogy lelepleződik végül
és híve sem tud benne hinni.
(Így látta meg Bajcsy-Zsilinszky,
mi a tengernagy tenger nélkül.)

a testforma idomulásáról

A négykézláb járás miatt
az ember mindig földre görnyed,
kiegyenesedik, de fáj
dereka, nem teszi hát többet.

E jelenség oly gyakori,
példát nem is kell mondani.

a nemi életről

Mit az ember fölfedezett
egykor, hogy ki az utód apja,
elfelejtődik ezidőben,
hiába is tűnődik anyja,

ezért hát a gondolkodást
– mint fölöslegest – abbahagyja.

a kivételekről

Aki ember akar maradni,
azt a majom üldözni fogja,
ha nincs fegyvere, védtelen lesz,
ízenként tépik darabokra.

(Példa az előtörténetből,
hogyan hullt Lumumba a porba.)

a reményről

A hipotézisben mindig lehet
tévedés, sőt alapvető hiba,
lehetséges hát, hogy ez sem igaz –
és ember marad az emberfia.

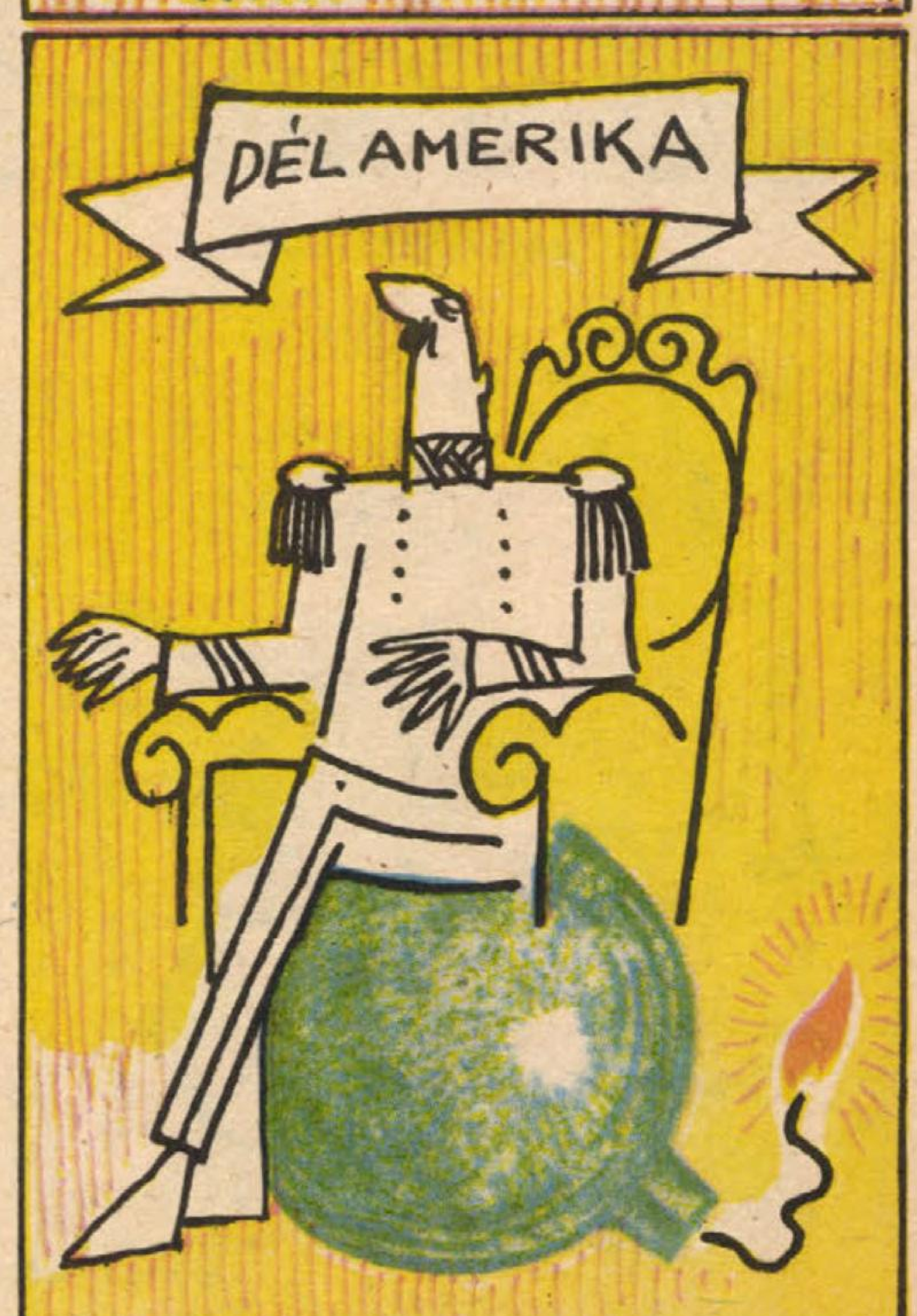
Simor András

MAI TÉMÁK

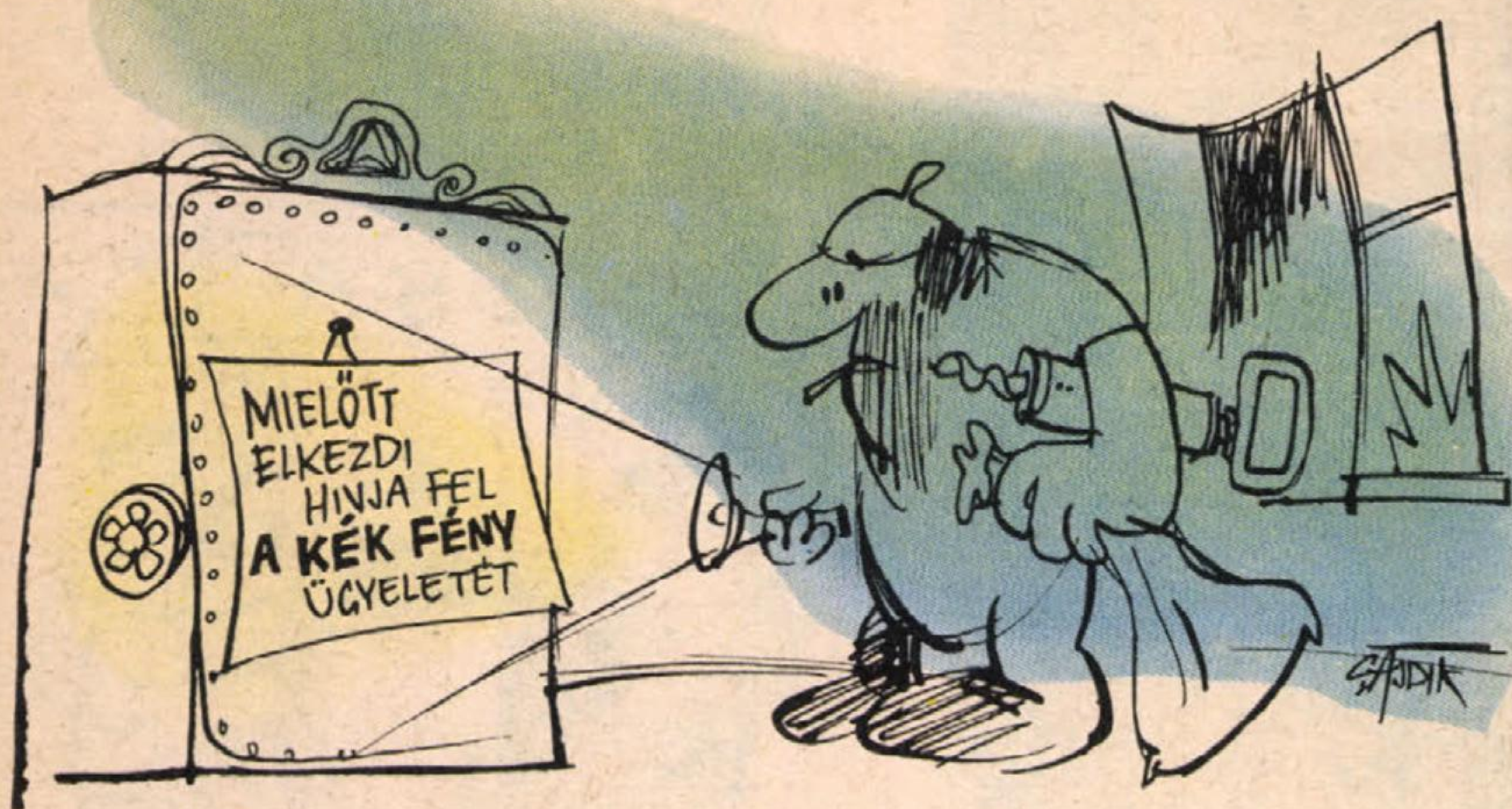
Kálmánchey Zoltán rajzai

SZERVEZÉS

KORAI INDÍTÁS

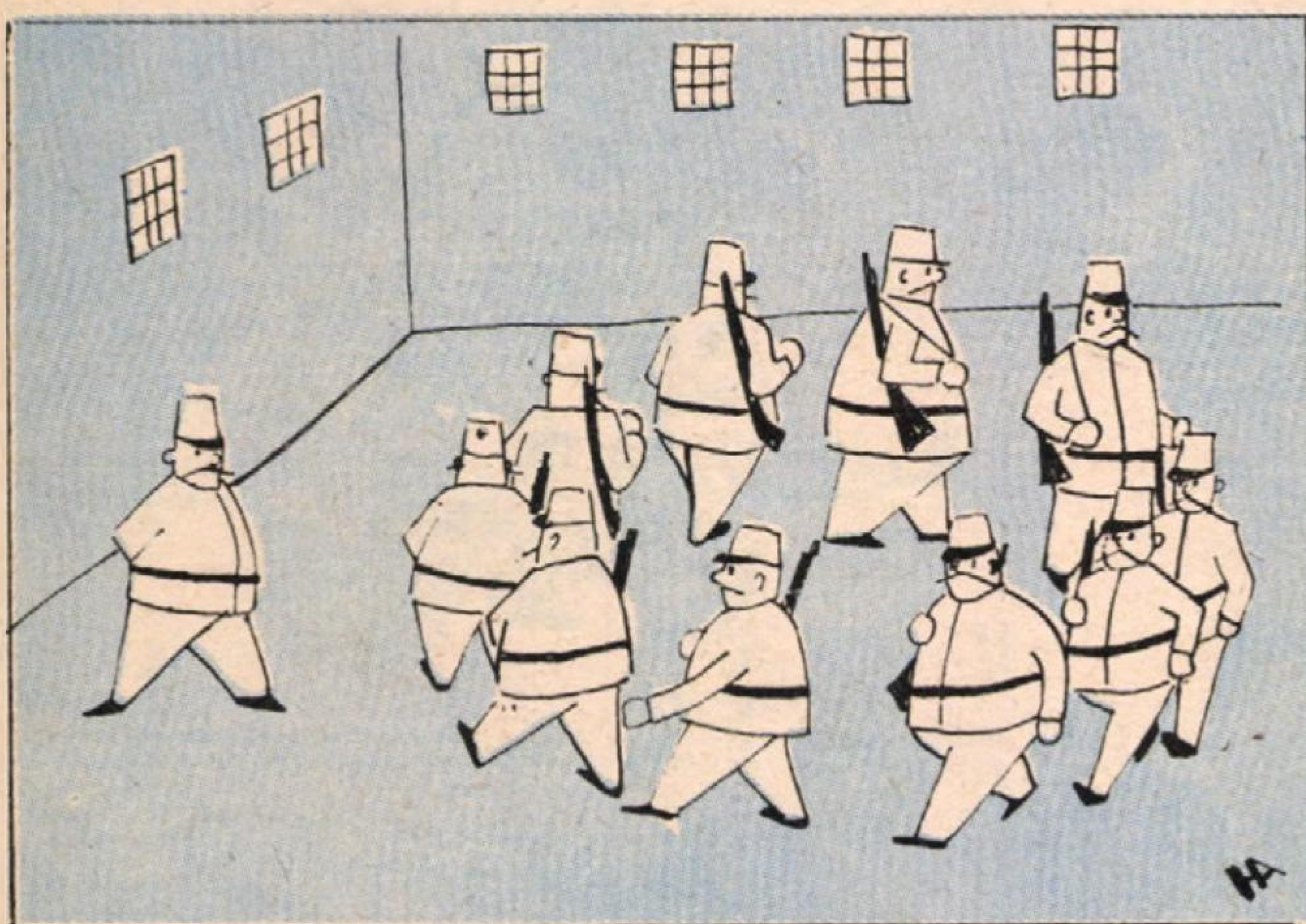

– Várjanak, lemaradtam.

ÚJ CIPŐ

ÜRESJÁRAT

VADÁSZSZERENCSE

ezt olvastam

PÉCSI SZÁMTAN

A Dunántúli Napló riportere a pécsi állatkert medvéiről tudósít: *„Hatan* is vannak. *Két* jeges, *két* barna és *három* örvösmackó. Kissé szorongva közelítem meg a ketreceket: mire számíthatok?"

Szerintem meglepetésre. Mármint, hogy a medvék nem is annyira hatan vannak, mint inkább *heten*...

ALKIMISTA NÉPMŰVÉSZ

„Fából faragott üveg" — hangzik délutáni lapunk egyik feltűnő címe. A cikk első mondata: „A mezőkomáromi népművész, Kálmán Gyula *fából farag italosüveget.*"

Végre valaki, aki faragás révén üveget tud csinálni a fából, nemcsak üveg*borítót* vagy palack alakú butykosfélét.

KORAI ÖRÖM

Egy új verskötet szerzőjéről olvasom: „A költő *harminckét évesen* jelentkezik első könyvével. Mint gyerek élte át a háború kataklizmáját, *tizenkét éves volt a háború befejeződésekor*..."

Ha jól számolok, a harminckét éves illetőnek 1938-ban kellett születnie. Tizenkét éves 1950-ben volt. Lehet, hogy a háború csak akkor fejeződött be?! Te jó ég, akkor minek örültem én 45-ben?

KI TUDJA, HOL ÁLL MEG...

Cím a Magyar Nemzetből: *„A kettős villamosmegállók és az autóbuszok indítása."*

A kettős villamosmegállók indítása érdekes kísérletnek ígérkezik. Ezzel kapcsolatban mindössze egyetlen probléma merül föl: lesz-e az elindított megállóknak megállójuk, avagy az is rohangálni fog?

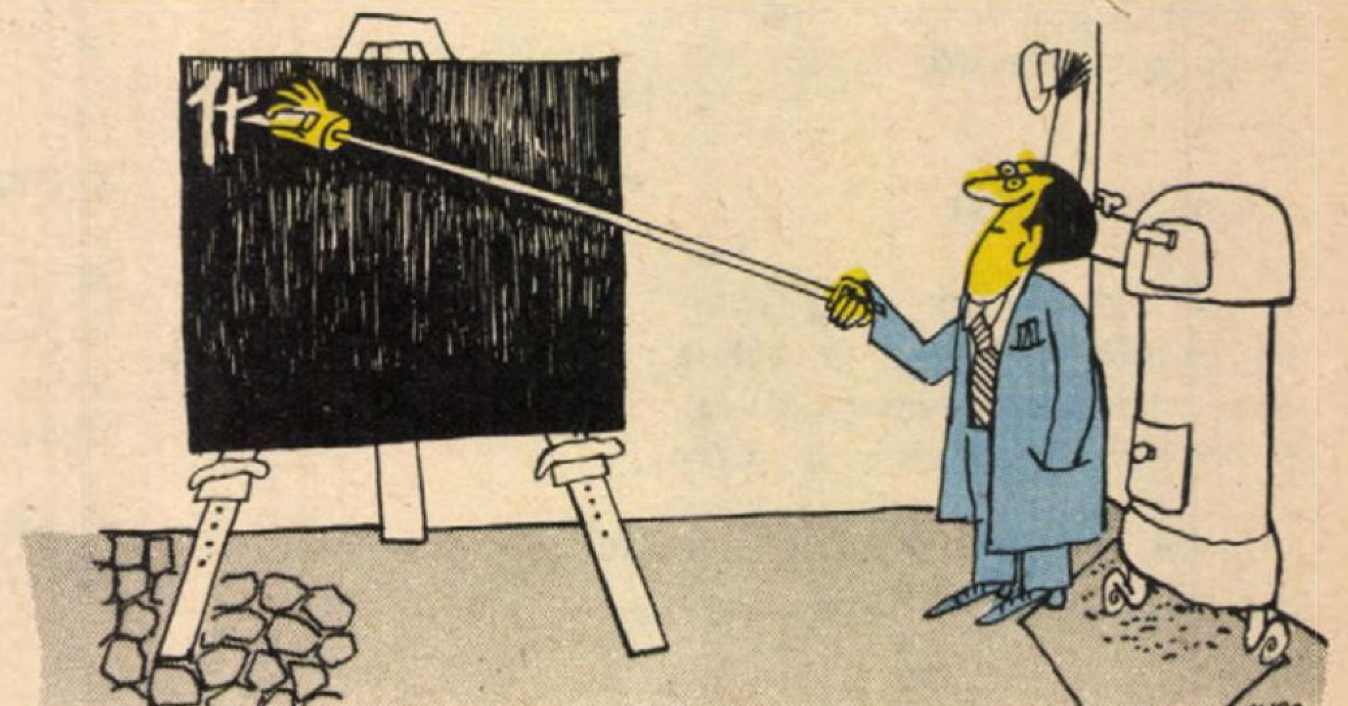
HELYREIGAZÍTÁS

A minap, sajnálatos elírás következtében, hiba csúszott e rovat egyik versidézetébe. A szóban forgó Juhász Gyula-sor helyesen: *„Ma hull a hó, és álom hull a hóban."*

Mindenkit érhet baleset...

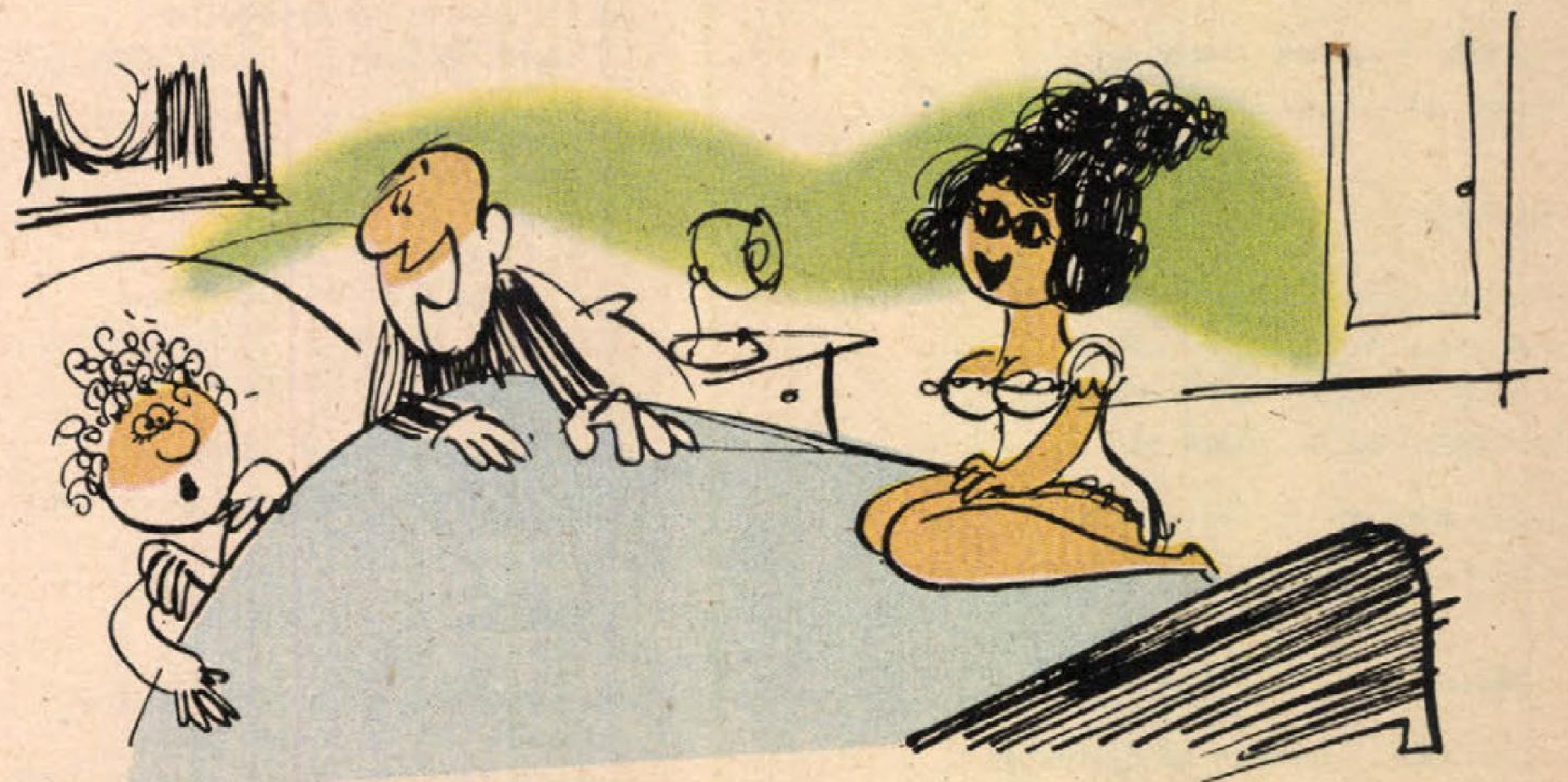
T. Gy.

ÜGYES MÓDSZER...

...egy iskolában, ahol baj van a fűtéssel

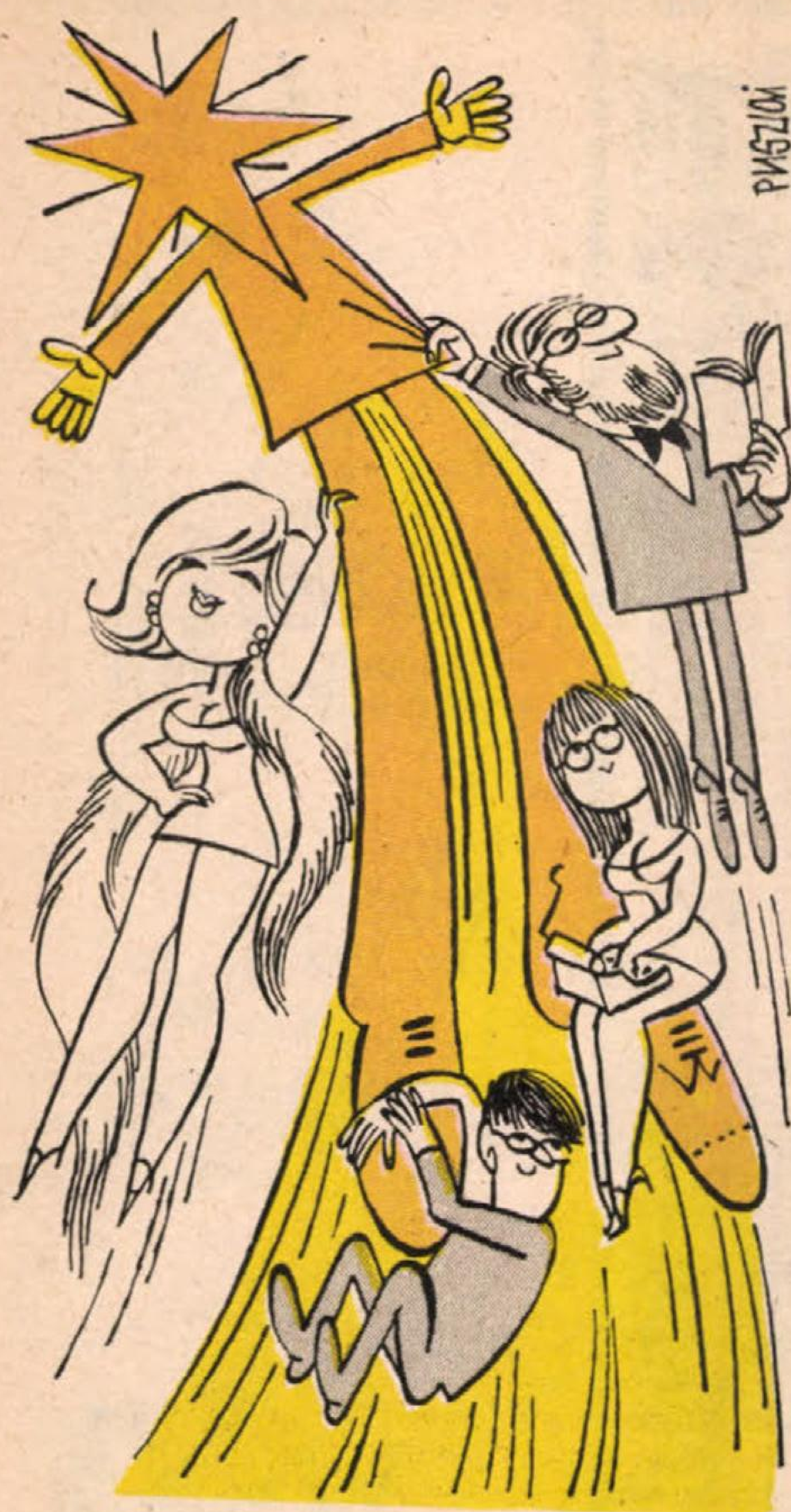
ÁLMATLANSÁG

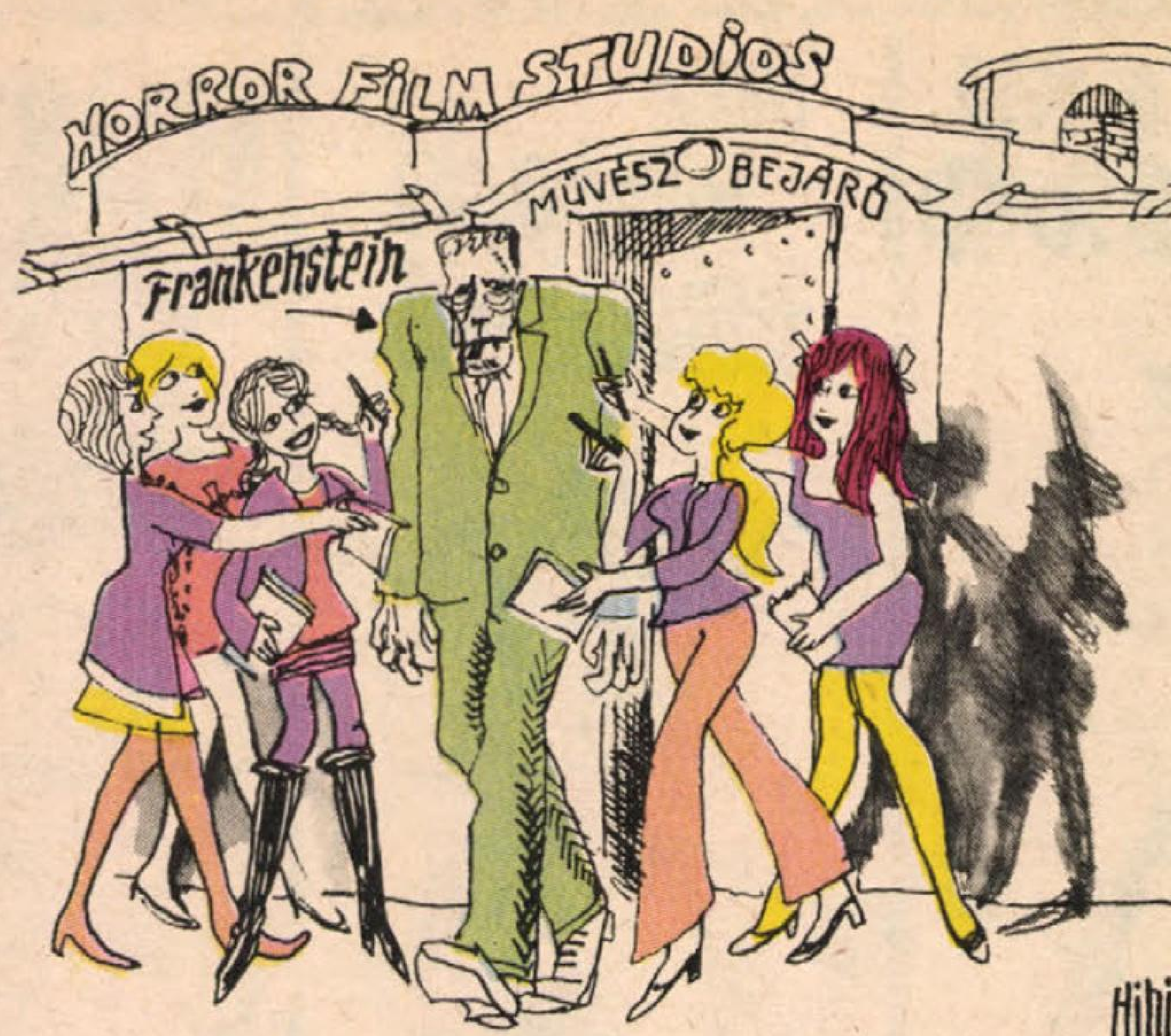

– Áthívtam a szomszédból Micikét. Olyan sok mesét ismer...

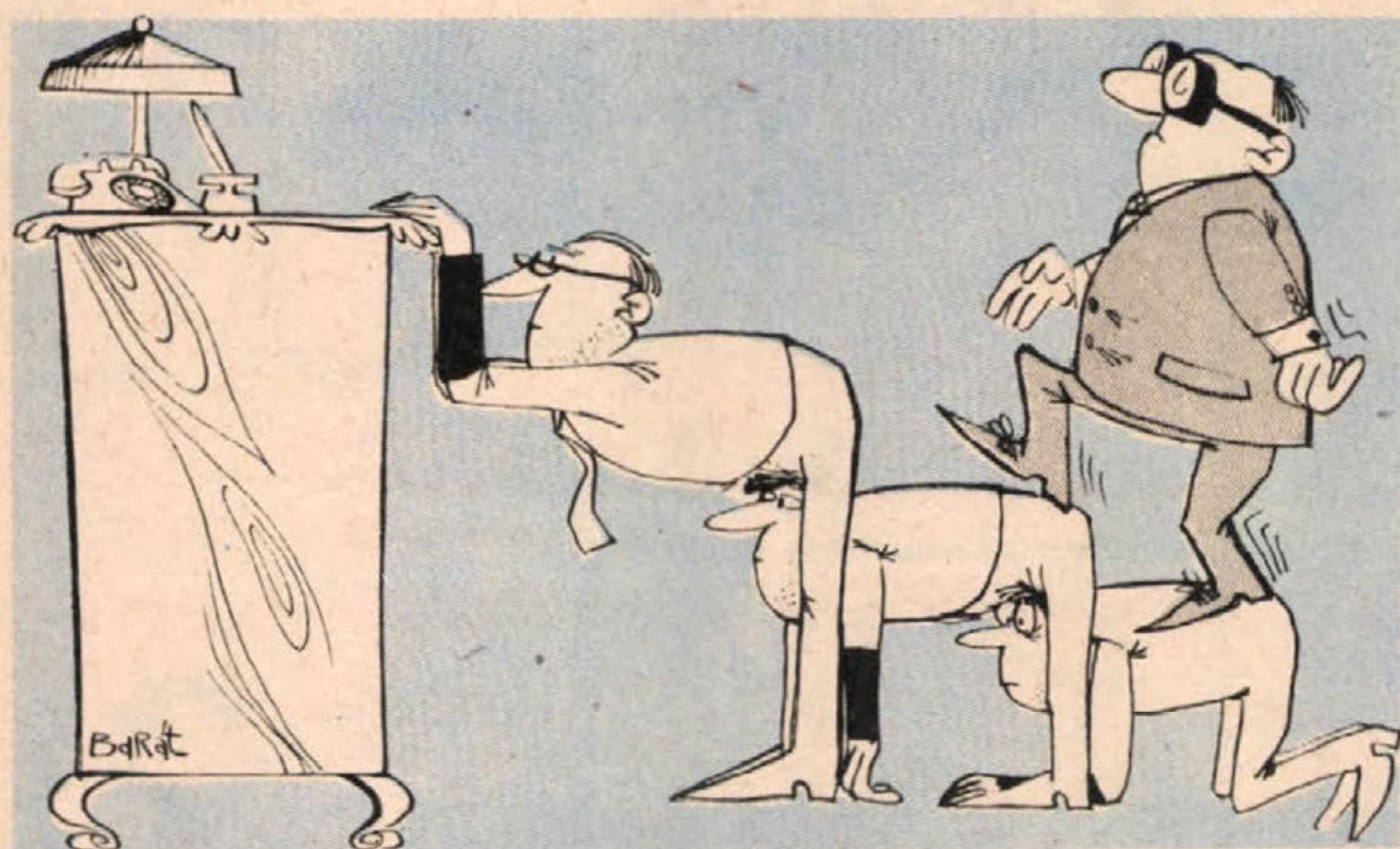
KARRIER

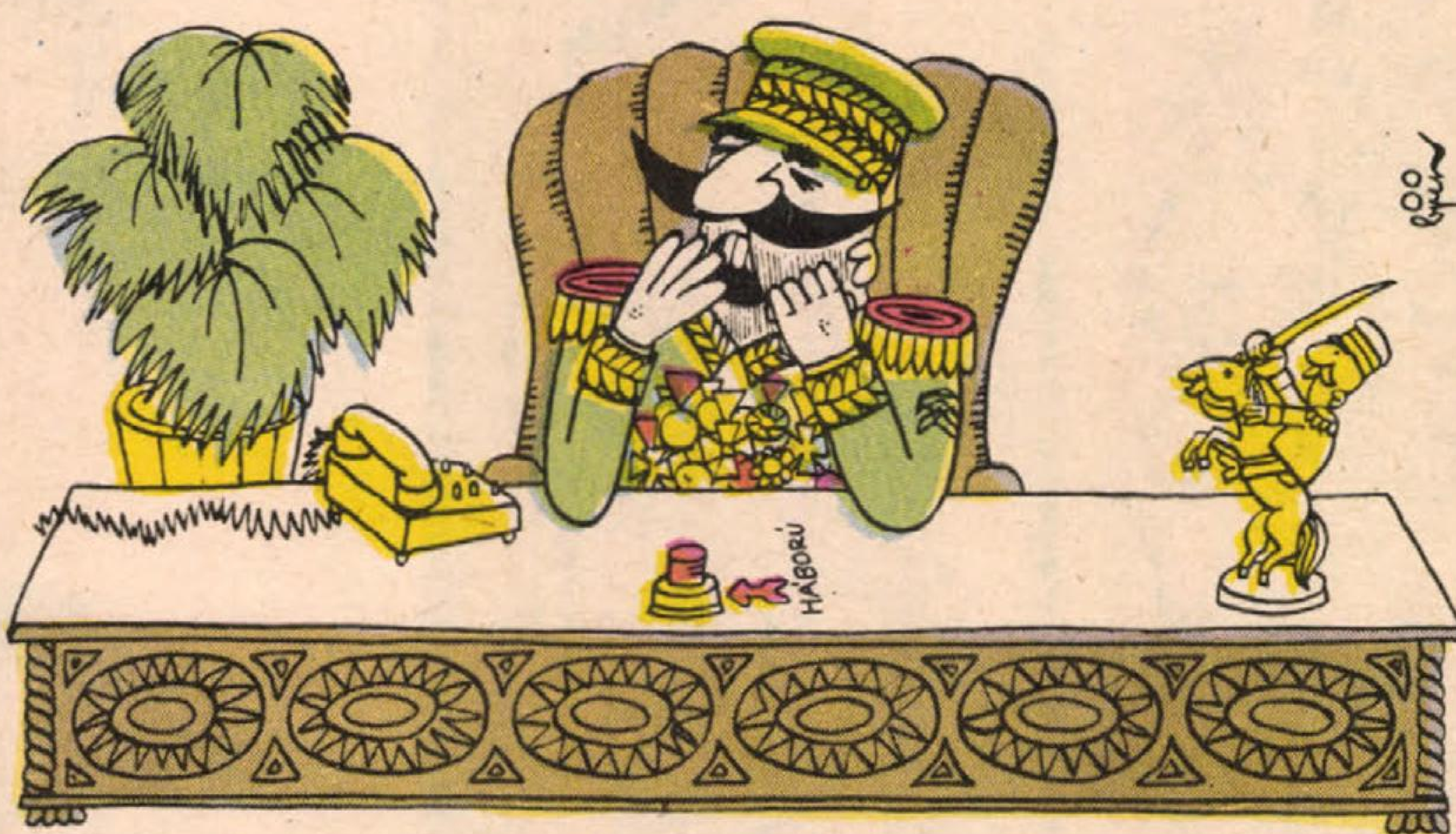
PUSZTAI, HEGEDŰS, BARÁT, VÁRNAI, BALÁZS-PIRI, SZŰR-SZABÓ, SAJDIK

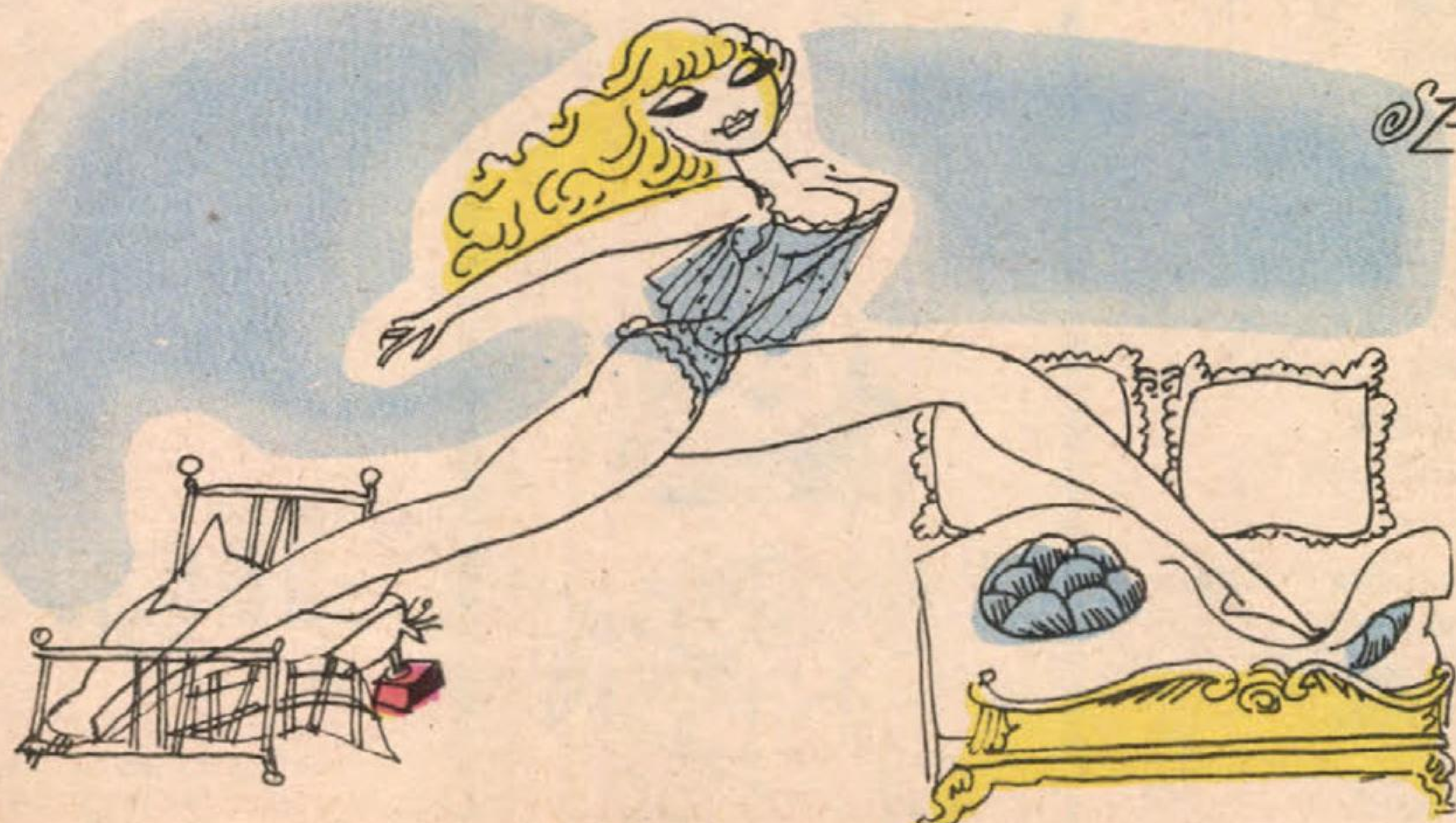

OTTHONI MUNKA

A PROTEKCIÓS

– Az új kollegánk!..

SZILÁNKOK

VERSENGÉS

Szerintem a tévé sohasem győzheti le a mozit. A moziban ugyanis sötét van.

TÖPRENGÉS

Ha már március elsejével bezárták a városligeti

műjégpályát, miért nem nyitották meg aznap a Palatinus strandot?

PECH

Távoli rokonom, aki most 3,30-ért vásárolt lottószelvényével egy öröklakást nyert, keserűen panaszkodott:

— A sógorom is nyert

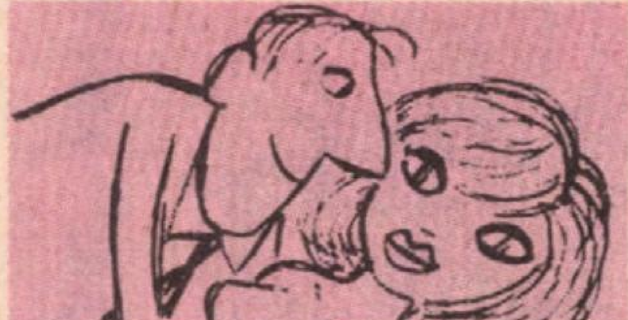

3,30-ért egy öröklakást, de az déli fekvésű és almazöld csempe van a fürdőszobájában, míg az enyémben csak fehér. Hiába, vannak még szerencsés emberek — legyintett mérgesen.

ELFOGLALT EMBER

— Szívecském, hánykor keltselek?

— Mi az, hogy hánykor

keltsél? El se hagyjál aludni!

NŐBOLOND

— Sajnos, kopaszodom, négy fogam hiányzik. Kénytelen vagyok egy autót

venni, hogy megint szépnek lássanak a nők...

PÉNZ

Várakozom a Petőfi Sándor utcai főpostán. Az egyik tisztviselő előtt iszonyatos mennyiségű bankjegykötegek tornyosulnak. Unott, fásult arccal számol-

ja a százasokat. Az ő szemében ezek csak színes papírfecnik. Váratlanul odaszól a kollégájának:

— Géza! Kölcsön tudsz adni egy húszast holnapig?

KEDVES VENDÉG

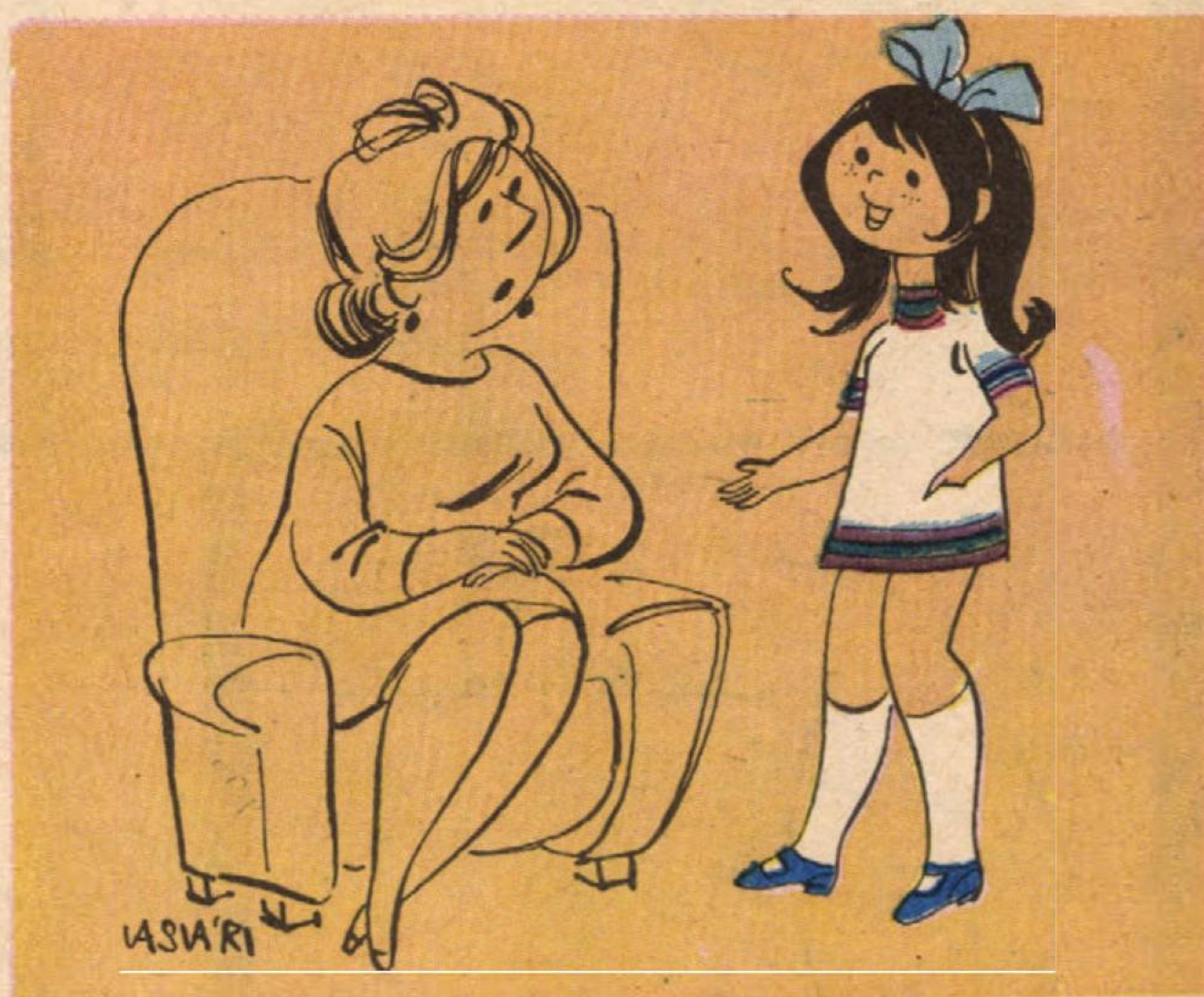
— Csak egy percre ugrottam fel hozzátok Alsódabasról — mondta Mariska néni.

Nyolc éve nem tudjuk kitenni a lakásból.

Galambos Szilveszter

SZEXUÁLIS FELVILÁGOSÍTÁS

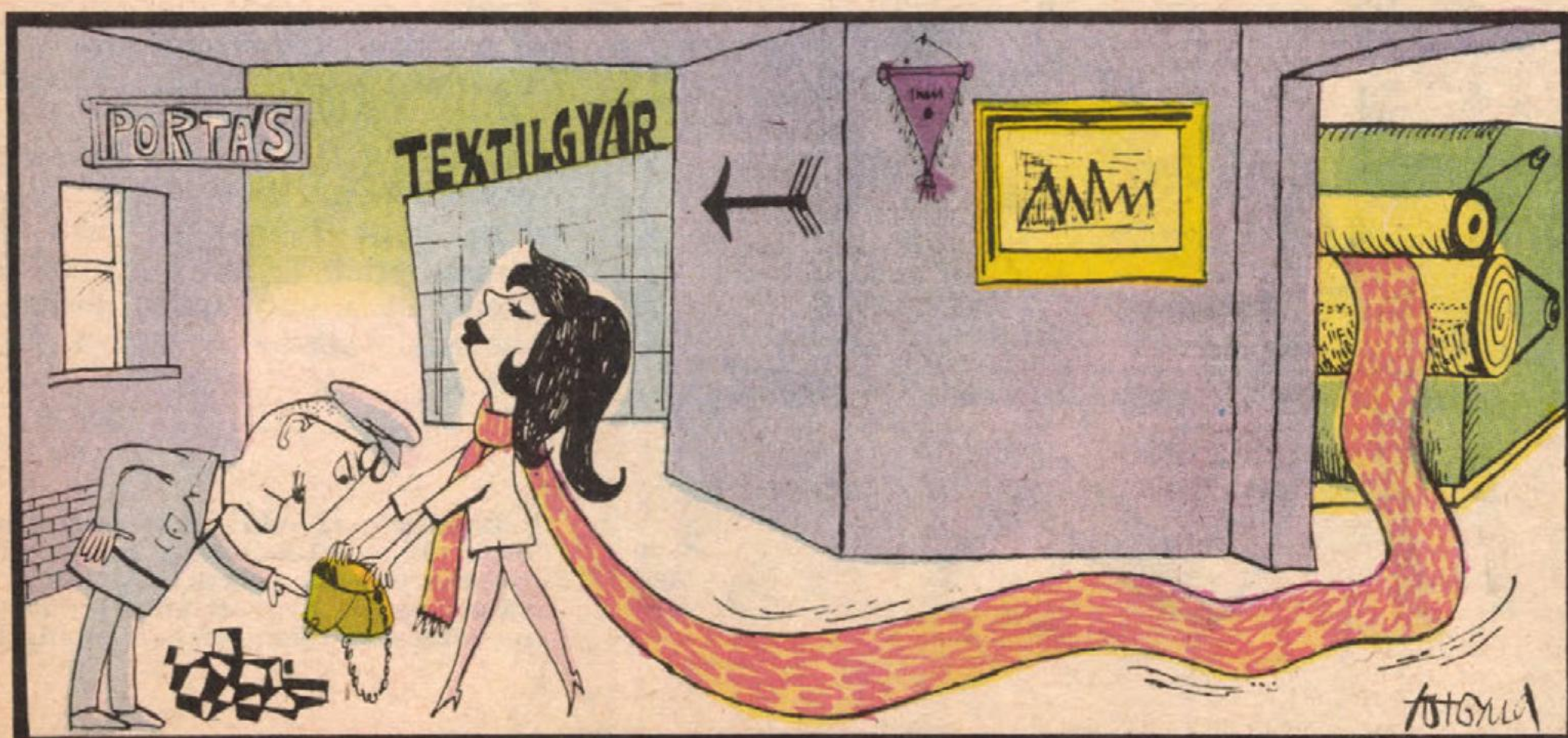

HIDEG NŐ

– Halló, MAHART?! Kérek egy jégtörőt!

HOSSZÚ SÁL A DIVAT

IMPORT HUMOR

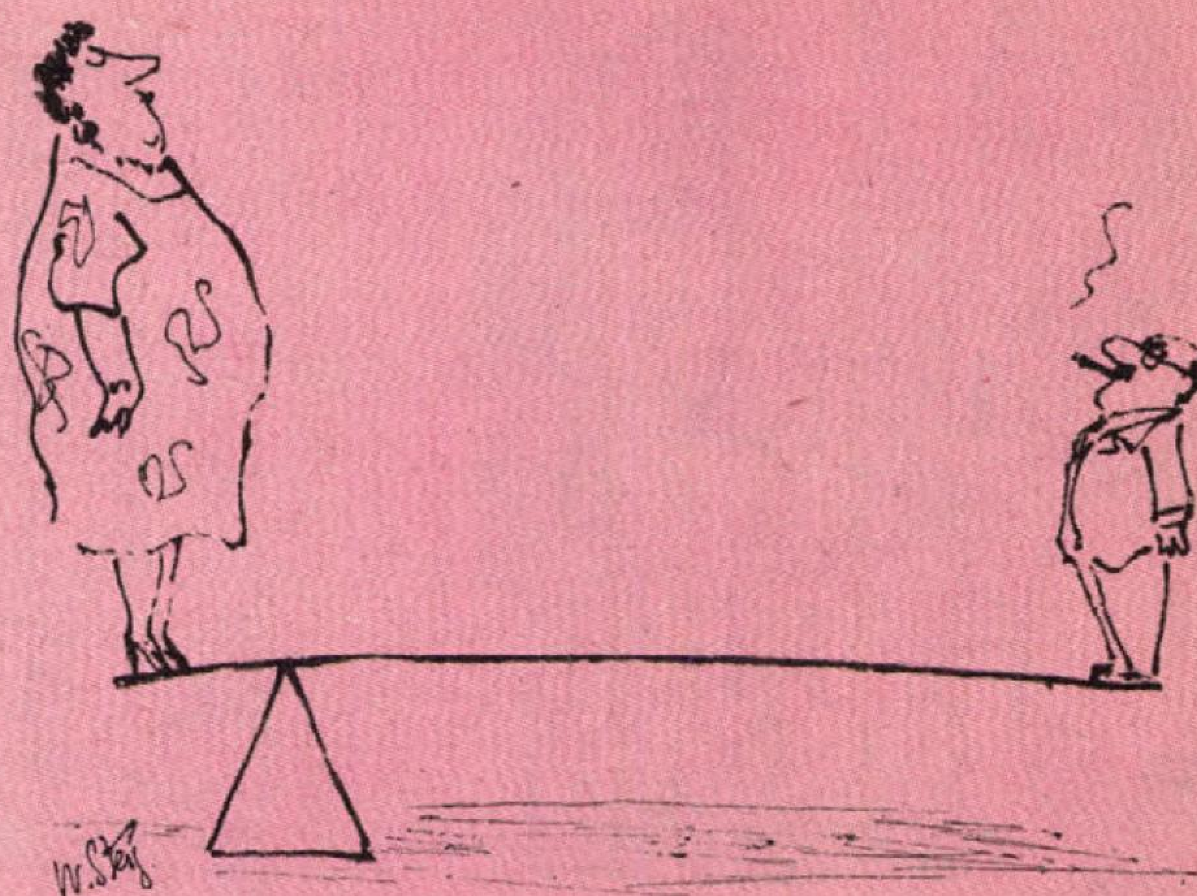
ZSAROLÁS

– Kérek egy új csúzlit és egy biciklit – vagy átmegyek a másik udvar csapatába!

(„Pikker" Tallinn)

EGYENSÚLY

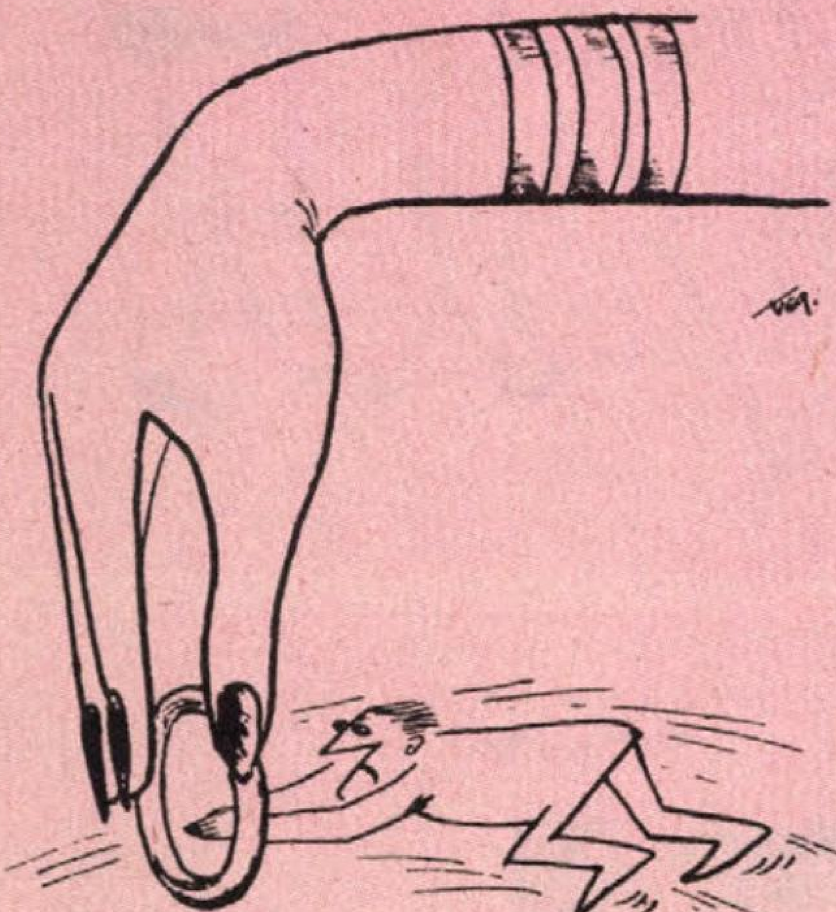
(„New Yorker")

SZIGORÚ ZENETANÁR

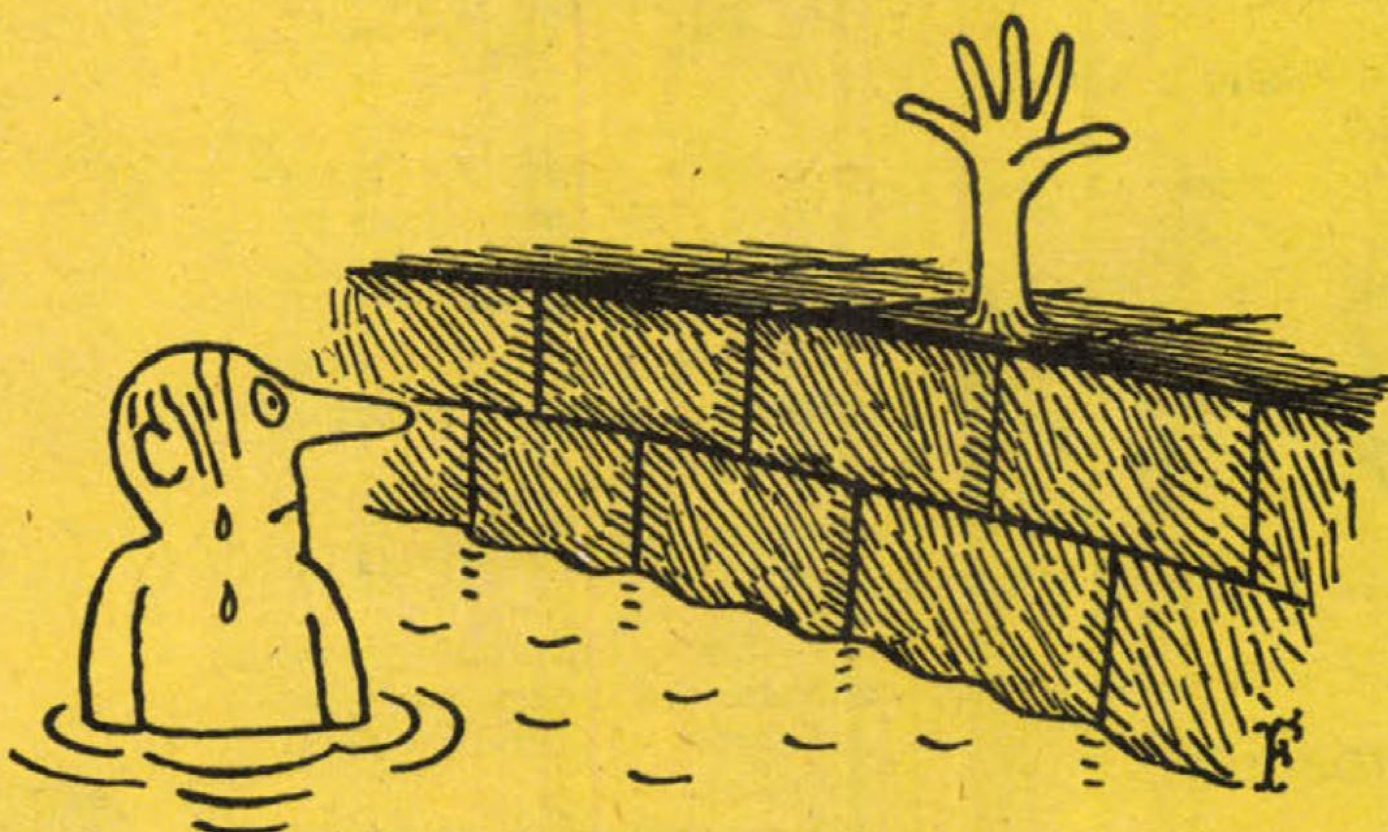
(„Szpilki" Varsó)

IDOMÍTÁS

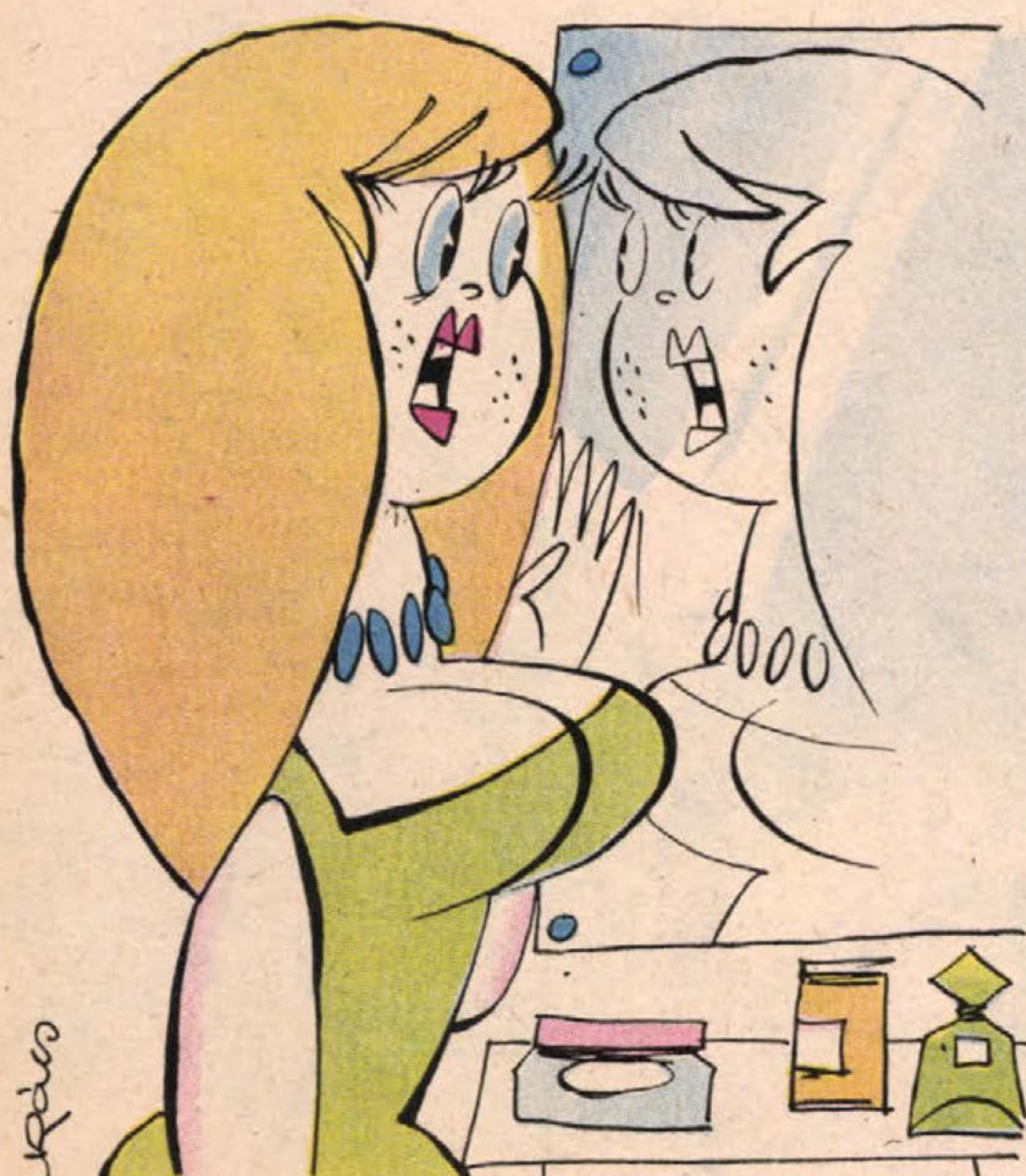
(„Pikker" Tallin)

ABSZURD DRÁMA

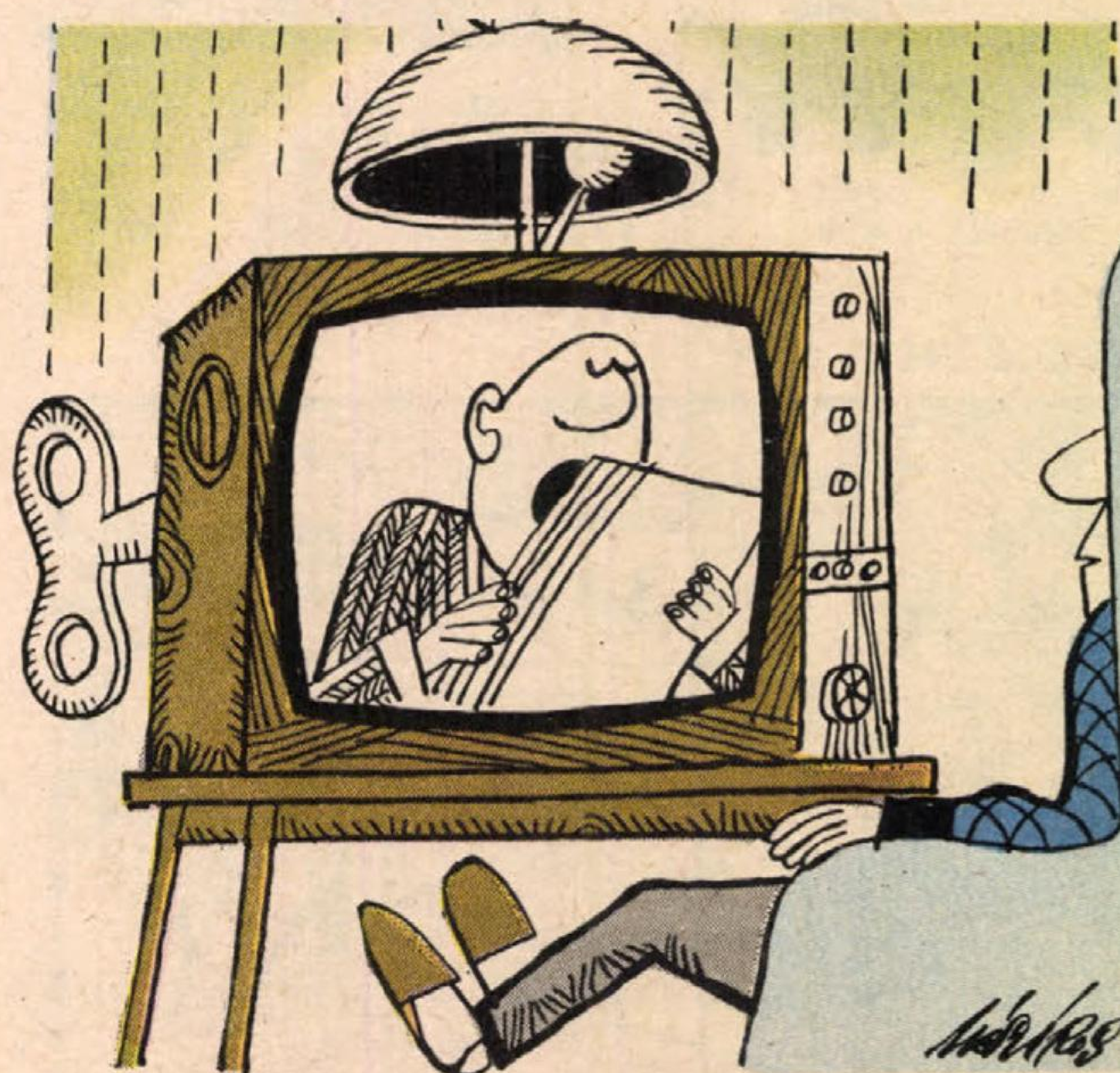
(„Eulenspiegel" Berlin)

BIZTOSAN ITT A TAVASZ

– Szent ég! Az első szeplők!

KORSZERŰ KÉSZÜLÉK

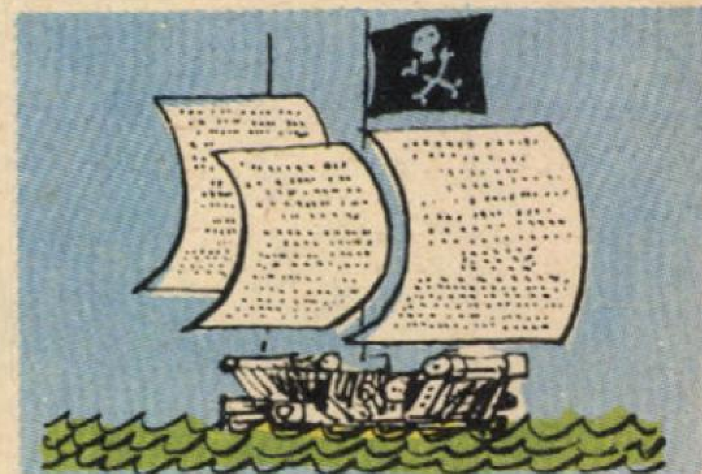
APRÓSÁGOK

Krimi magyar módra:

Néhány hete, más apróságok között, arról is szót ejtettem, hogy a gyapjúholmikhoz mellékelt kezelési utasítás 15 sorában 21 betűhiba van. Akkor még nem gondoltam, hogy sötét üzelmekre derítek fényt.

A Ságvári Nyomda vezetői kijelentették, hogy ez a nyomtatvány nem az ő termékük, impresszumuk jogtalanul került rá, valaki visszaélt a nevükkel. Hogy ki, miért és hogyan, az még pillanatnyilag rejtély, amelynek a megoldását izgatott kíváncsisággal várjuk.

Eddig csak kalózhajóról, kalózrádióról tudtam, s lám: kalóznyomda is van. Ki hitte volna!

Új borfajta került forgalomba, „Durbints sógor" néven.

Gárdonyi Gézának, a kitűnő írónak volt néhány félresikerült, torz, műparaszti figurája, közéjük tartozott a folyton pipázó, köpködő, ögyemögafenéző, bárgyú, buszma Durbints sógor is. A múló idő lassan jótékony feledésbe borította volna áldatlan emlékét, ha valakinek eszébe nem jut újból életre kelteni, borosüvegek címkéjére pingálni a nevét.

Várható, hogy társai is előkerülnek a süllyesztőből, Göre Gábor bíró uramról, rangjához méltóan, bizonyára valami nemesebb koktélt neveznek majd el, Kátsa cigányról pedig ...

De mit adok én ötleteket. A végén még megfogadják!

* * *

Új, eddig ismeretlen színháztörténeti adalékokra bukkantam:

A Színházi Kislexikon azt írja, hogy Darvas Iván valamikor Kech Janit játszotta a Rokonokban. Móricz Zsigmond a tanúm és minden olvasója, hogy a Rokonokban ilyen nevű figura nincs. Van viszont egy Keék Imi, s azt valóban játszotta is Darvas. Ezt a lexikonnak is tudni keék!

A Nők Lapjában azt olvastam, hogy Dayka Margit annak idején Zapolskát játszotta a Dulszka asszony erkölcsében. Eddig úgy tudtam, hogy ő volt Dulszka, a címszereplő. Zapolska neve is szerepelt a címlapon, természetesen, hiszen ő írta a darabot.

R. B.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltóknak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk

APUKA INFLUENZÁS...

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

Vita az árpolitikáról

Ma délután a Parlamentben ülést tart az országgyűlés terv- és költségvetési állandó bizottsága. Csikós Nagy Béla államtitkár, az Anyag- és Árhivatal elnöke tart tájékoztatót az árpolitikáról. Foglalkozni kíván a többi között a jó és a gyengébb minőségű áru ármegállapításával. A lakosság természetesnek tartja, hogy a *legkorszerűbb* termékekért *magasabb* árat kérnek.

– Jó volna, ha egyszer a műlesiklással is megpróbálkozna!

Hatszáz község nevet változtatott

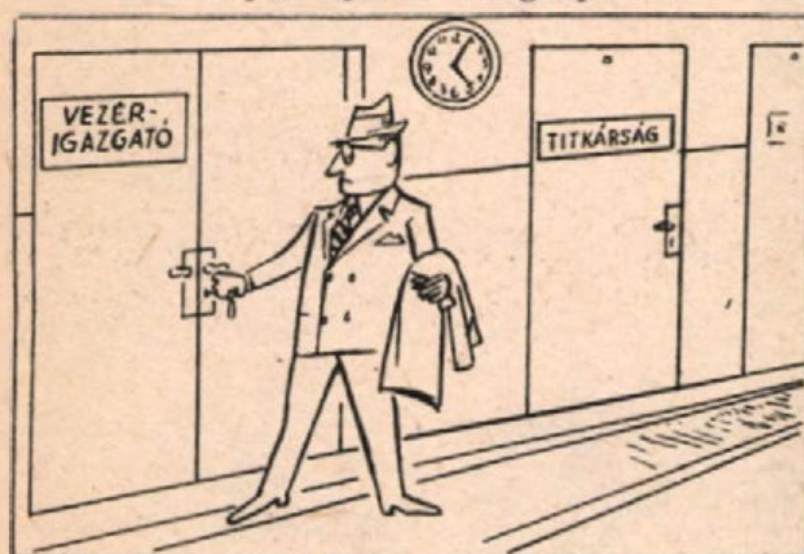
A *Központi Statisztikai Hivatal* legutóbb közzétett jelentése szerint falvaink száma: 3198. Felszabadulásunk óta az igazgatási mó-
Disznóshorvát 1950-ben vált Izsófalvává. *Serényfalva* először a Máie nevet viselte, majd Serényimál lett, aztán Serényifalva, s csak

– Új nevünk már vóna, sógor, most már csak egy új járda kéne.

RÉBUSZ

113. rejtvényünk megfejtése:

Csukafejes

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

Réh Gyuláné, Budapest XI., Halmi u. 25/b.

Csorba Béláné, Budapest XIV., Semsey A. u. 5.

Göri Bella, Szerencs, Rákóczi u. 129/b.

115. REJTVÉNYÜNK

A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb március 16-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

MAGÁNYOSOK BÁLJA

A csepeli Radnoti Művelődési Házban február 21-én a Magányosok Klubja — jelmezbemutatóval táncversennyel egybekötött — bált rendez.

– ... kivert kutya vagyok.

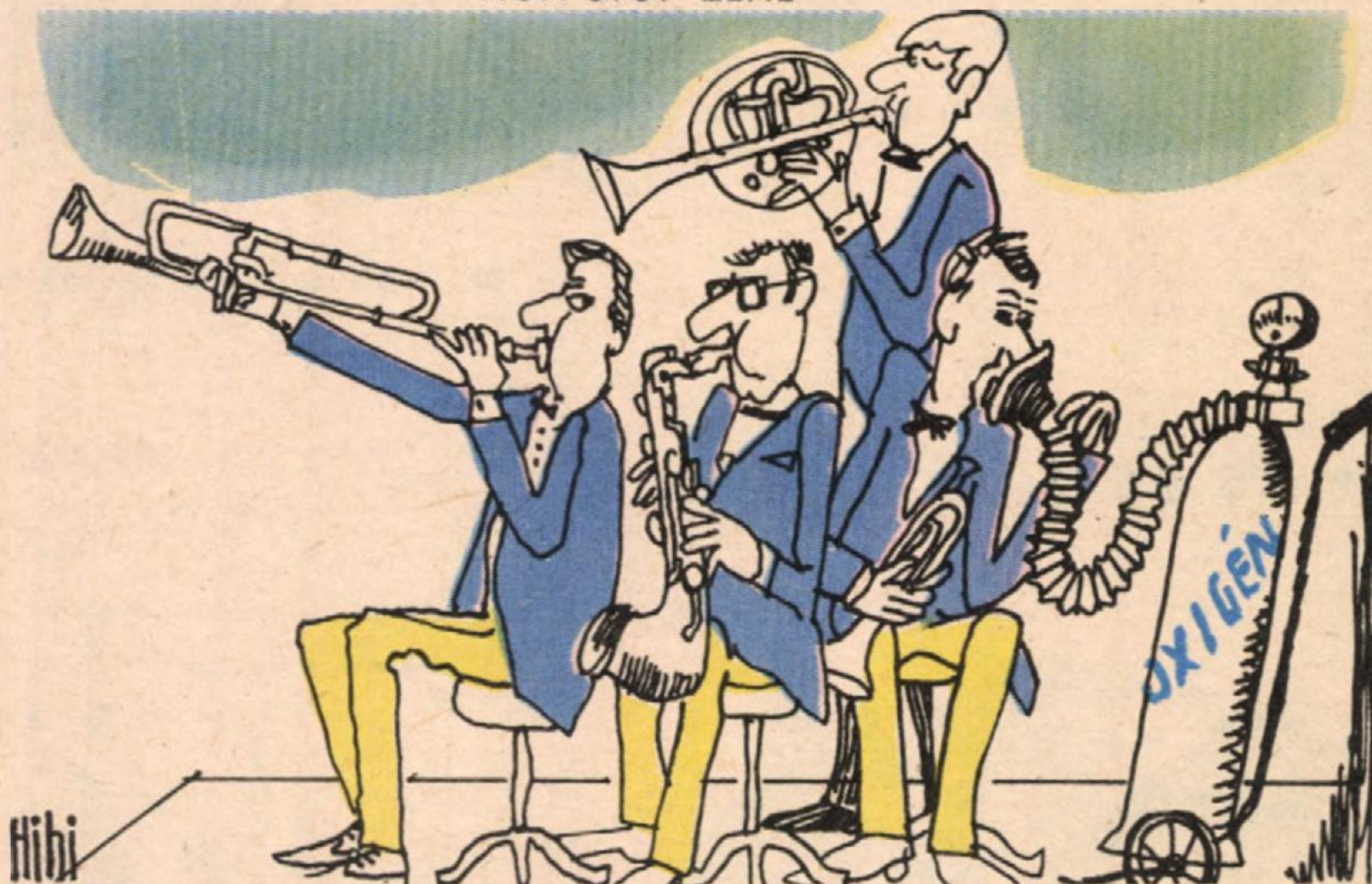
A terv: naponta tíz autóbusz

A székesfehérvári Ikarus gyárban az idén csaknem teljesen az autóbuszgyártásra álltak át. A készülő autóbuszok nyolcvan százaléka farmotoros, a többi a bevált 311 típusú kocsi lesz. Gyárfejlesztéssel, korszerű technológiával, szalagszerű

– Türelem, uraim, mindjárt elkészül az első.

NON-STOP ZENE

KÖLTEMÉNYSZERETŐ FELESÉG KERESTETIK...

A peterborough-i Victor Jauncey nősülni akar, de mint elmondotta, nem szépségkirálynőt keres, hanem olyan nőt, aki szereti a költészetet és sok költeményt tud. Hirdetésére eddig harmincan jelentkeztek, de mindössze hat pályázó látszott alkalmasnak meghallgatásra. Állítólag az egyik jelölt így fakadt ki:

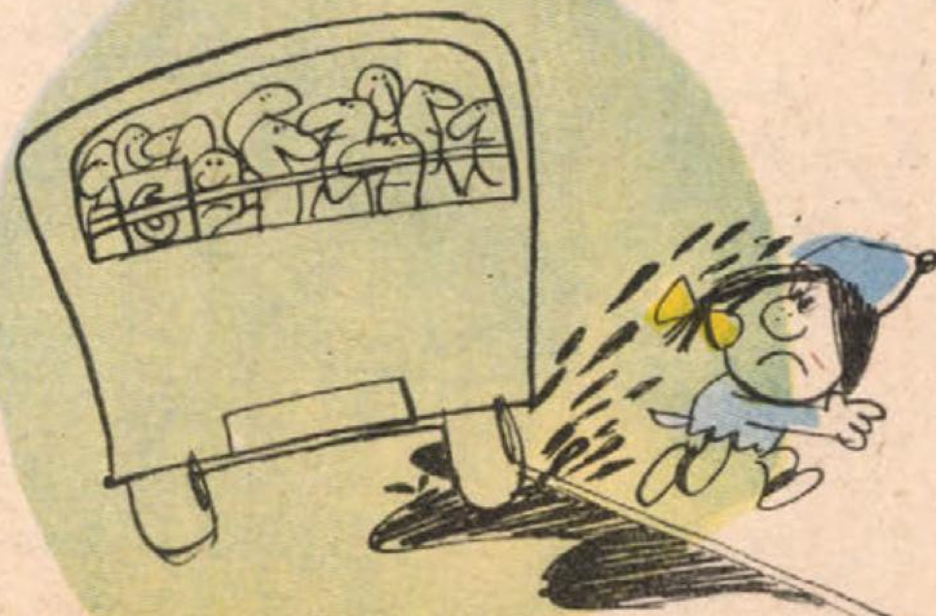
– Már rohadt verseket is kell tanulni ahhoz, hogy az ember férjhez mehessen!

Fültanúk szerint az illető erősebb jelzőt használt.

BUKSI ÉS AZ IDEGENFORGALOM

Sajdik Ferenc rajza

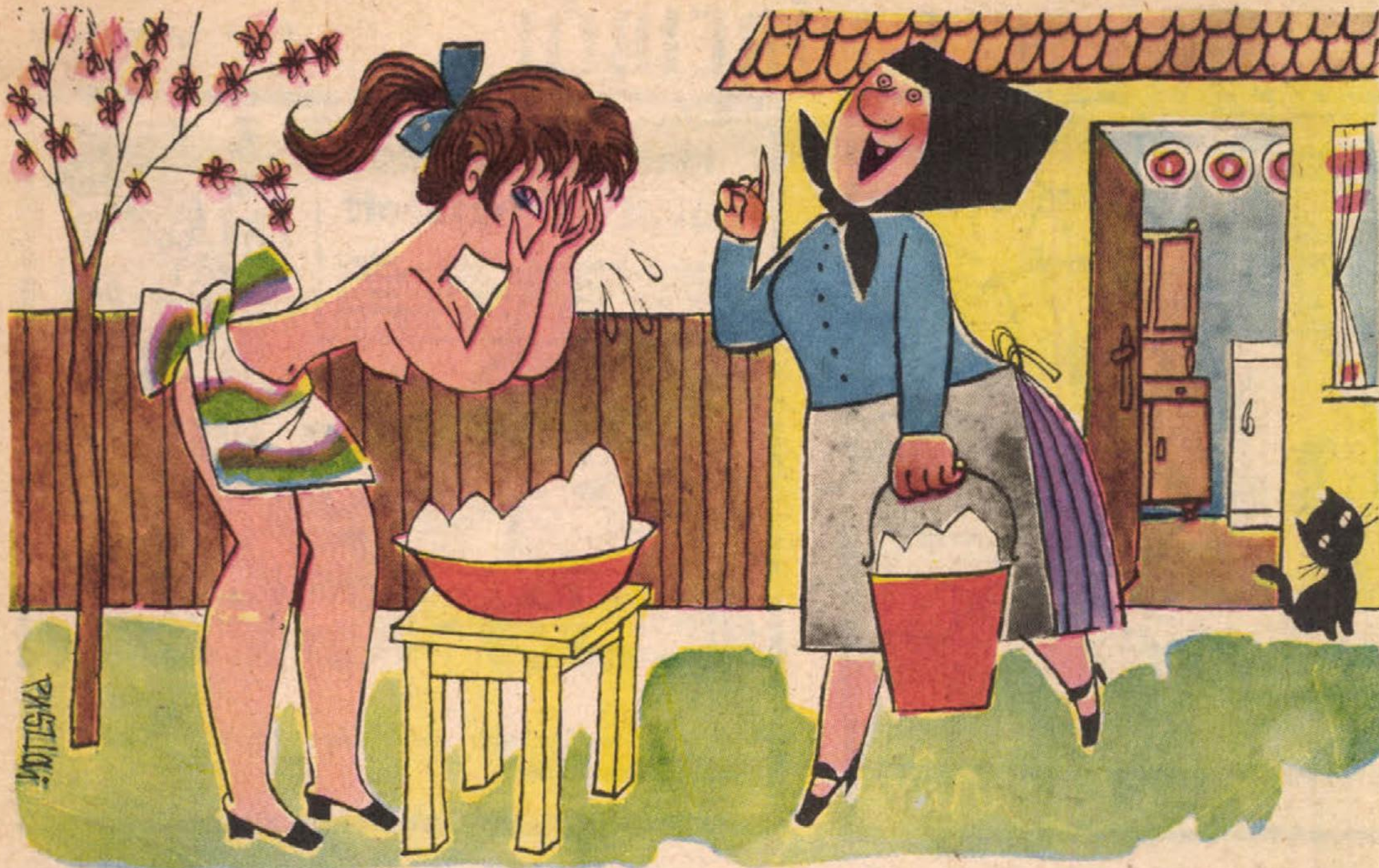

TECHNIKA ÉS BABONA

– Szép leszel, Julis! Mindig lesz márciusi hó a hűtőszekrényben.

FURCSA

– Érthetetlen. Egyre nagyobb a belvíz, pedig mennyi határozatot hoztunk ellene.

CIGÁNYZENÉS VACSORA

Cigányzenét, cigányételt
Ad egy étterem a Várban,
Felkerestem, mert bevallom
Ilyenre már régen vártam.

Rendeltem egy cigánynótát,
Köretnek egy cigányételt,
Gondoltam, hogy testvérek közt
Sem tehet ki komoly tételt.

Nem is volt az étel drága,
Második osztályú hely ez,
Amely súlyt nem ételekre,
Hanem italokra helyez.

Cigányrostélyost rendeltem,
Melyre badacsonyit nyeltem,
Mivelhogy a borlapokon
Olcsóbb bort egyet se leltem.

A jóízű cigányétel
Majdnem cigányútra tévedt,
Amikor a bornak árán
Szemem ijedten elrévedt.

És mert pincérek is jöttek,
Mind-mind borravalót váró,
Felszisszentem, mit képzelnek,
Mi vagyok én, cigánybáró?

Hidvéghy Ferenc

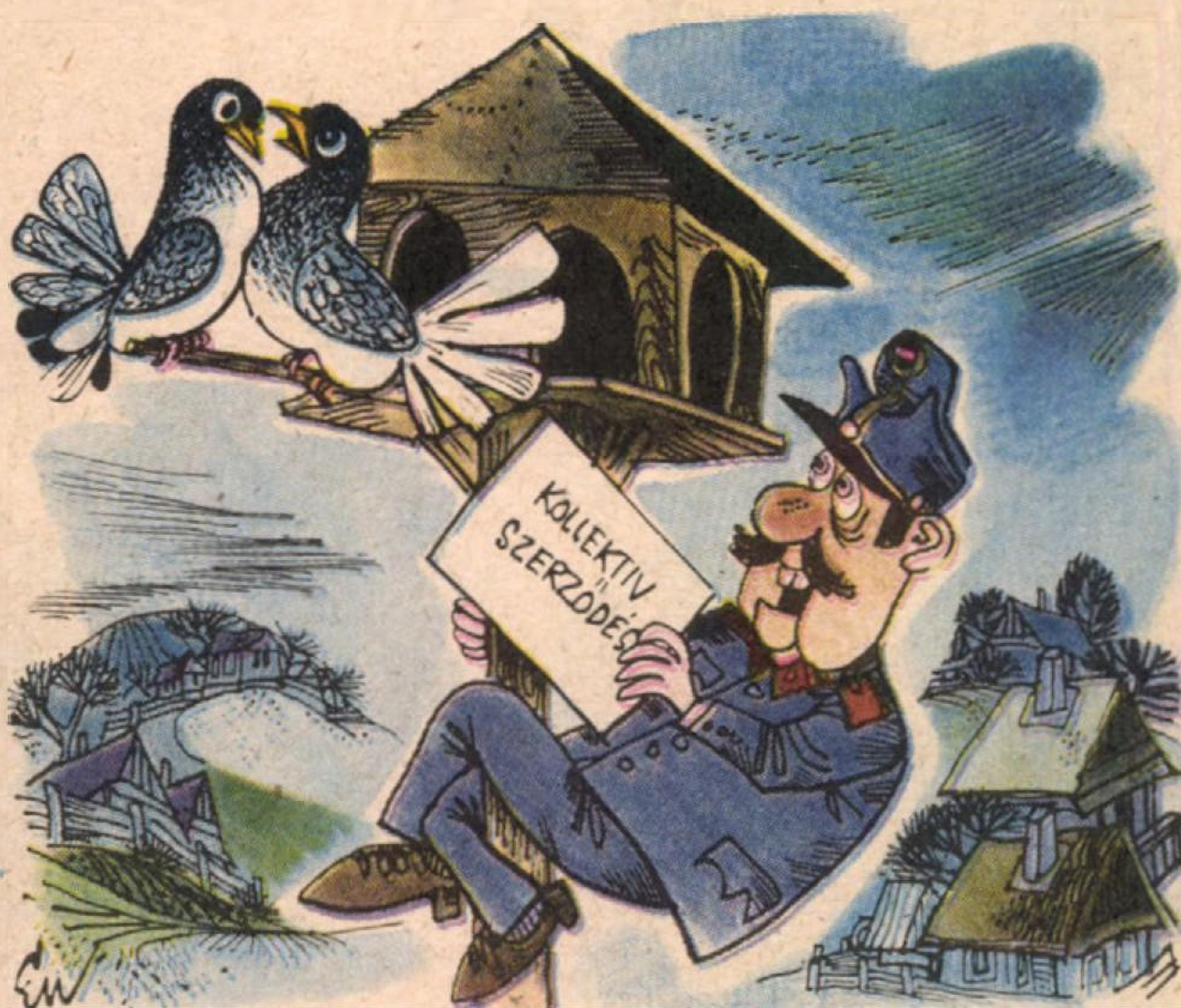

IRODALMI LAPNÁL

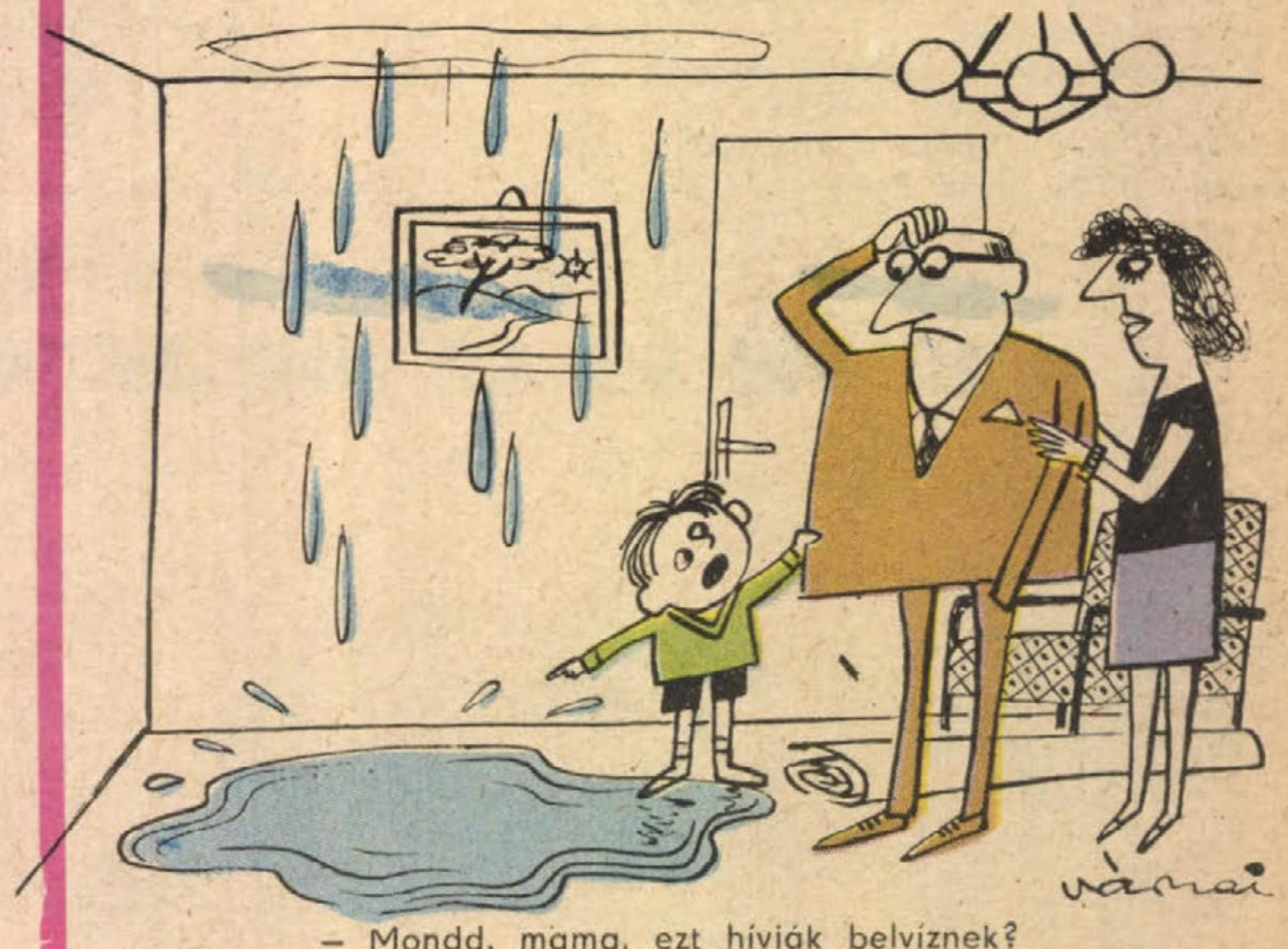
– Nem bánom, meghallgatom, de legközelebb kéziratban küldje be a verseit...

MUNKAERŐ-TOBORZÁS

– A postától jöttem állást kínálni.

KÉRDEZ A GYEREK

– Mondd, mama, ezt hívják belvíznek?

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György – Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. – Telefon: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343–100, *142–220. – Árusítja a Magyar Posta

INDEX: 25.504

Készült a Zrínyi Nyomdában 70.2392 2 – Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. – Ultraset 72-es ofszet rotációs eljárással. – Felelős vezető: Bolgár Imre